

SKÍÐABLAÐIÐ

BLAÐ SKÍÐAFÉLAGS ÍSFIRÐINGA 2024

SKÍÐAVIKAN

SKÍÐAFÉLAG
ÍSFIRÐINGA

1934 90 2024

HRADFHYSTIHÚSIÐ- GUNNVÖR HF.

Sjálfbær nýting sjávarauðlinda

Skíðafélag Ísfirðinga

1934-2024, 90 ára

Skíðafélag Ísfirðinga var stofnað á páskum árið 1934 og er félagið því 90 ára. Við stofnun félagsins var tilgangur þess skilgreindur þannig: „Viðfangsefni félagsins er að vinna að eflingu skíðaíþróttarinnar, einkum hér í Ísafjarðarkaupstað og nágrenni. Þessum tilgangi sínum hyggst félagið ná meðal annars með því að hvetja sem flesta til þátttöku, sjá fyrir kennslu með námskeiðum og öðrum aðferðum, gangast fyrir kappmótum og útbreiða þekkingu á skíðaíþróttinni á annann hátt, eins og verða má“.

Það má með sanni segja að félagið hafi staðið undir þessu markmiði í gegnum þessi 90 ár og vel tekist til. Starfið hefur breyst í árunna rás eftir aðstæðum, tíðaranda, veðurfari og áföllum en alltaf hefur félagið starfað og aðlagð sig í krafti öflugra félagsmanna. Félagsmanna sem í gegnum áratugina hafa verið og eru enn undirstaðan í starfi félagsins og hafa meðal annars byggt upp þá góðu aðstöðu sem við búum að á Ísafirði, staðið vaktina í bakstri, brautarvörslu, skipulagningu móta, ferða og margt fleira. Saga félagsins er glæsileg, við státum af stórum hópi af afreksfólki og ólympíuförum ásamt þúsundum iðkenda sem hafa lært á skíði og fara með frábærar minningar og góða skíðakunnáttu út í lífið. Það er enda fátt sem toppar þá tilfinningu að líta upp úr teppalögðum brautunum hvort sem er á Seljalandsdal eða í Tungudal í blankalogni og sól og horfa yfir fjörðinn. Njóta skíðanna og frelsinu sem þeim fylgir.

Í tilefni stórafmælisins stendur mikið til hjá félaginu. Haldin hafa verið Skíðamót Íslands í skíðagöngu og bikarmót í alpagreinum. Skíðaþing Skíðasambandsins verður á Ísafirði helgina 4.-6. október og í kjölfarið af því verður afmælishátíð félagsins þar sem við vonumst til að sjá sem flesta.

Einn ávöxtur Skíðafélagsins er Skíðavikan sem nú er að bresta á, spennan og fiðringurinn er áþreifanlegur hjá okkur Ísfirðingum og þeim gestum sem ætla að sækja okkur heim. Skíðavikan hefur verið starfrækt frá árinu 1935 þar sem gesti hvaðanæva af landinu drífur að til að njóta páskanna á Ísafirði. Á skíðum á daginn og á hinni frábæru rokkhátíð alþýðunnar, Aldrei fór ég suður á kvöldin.

Ég óska öllum Ísfirðingum og gestum okkar gleðilegrar skíðaviku, megum við eiga að minnsta kosti 90 góð skíðaár til viðbótar.

Elena Dís Viðisdóttir

formaður Skíðafélags Ísfirðinga

Skíðablaðið 2024

Útgefandi: Skíðafélag Ísfirðinga

Ritstjóri: Sigríður Lára Gunnlaugsdóttir

Ritnefnd: Heimir Hansson, Jóhanna Oddsdóttir, Sigríður Lára Gunnlaugsdóttir, Gylfi Ólafsson.

Prófarkalestur: Þórdís Lilja Jensdóttir.

Auglýsingar: Jóhanna Oddsdóttir.

Ljósmynd á forsiðu: Ágúst Atlason

Prentun: Prentmet ehf.

Ljósmyndir: Greinarhöfundar,

Ljósmyndasafn Ísafjarðar, ritnefnd o.fl.

Stjórn SFÍ:

Elena Dís Viðisdóttir, formaður

Ásgerður Þorleifsdóttir, gjaldkeri.

Jóhanna Fylkisdóttir, meðstjórnandi

Jóna Dagbjört Pétursdóttir, varaformaður

Sigríður Lára Gunnlaugsdóttir, ritari

Heimasíða: www.snjor.is

SKÍÐAVIKAN

Skíðavikustjóri:

Ragnar Heiðar Sigtryggsson

Heimasíða: www.paskar.is

Forsíðumyndin frá Gústi Productions sýnir fremstu menn í Fossavatnsgöngunni 2022. Vinstra megin er Snorri Einarsson sem fyrr um veturinn hafði náð besta árangri Íslendinga á Vetrarólympíuleikum þegar hann náði 23. sæti í 30 kílómetra göngu í Peking. Snorri hefur í nokkur ár verið búsettur á Ísafirði en keppti á þessum tíma undir merkjum skíðafélagsins Ullar. Hægra megin er Dagur Benediktsson sem náði eftirtæktarverðum árangri í sporinu, er í A-landsliðinu í skíðagöngu og var valinn íþróttamaður Ísafjarðarbæjar árið 2022.

Sjóvá er efst tryggingafélaga í Íslensku
ánægjuvuginni sjöunda árið í röð.

SKÍÐAFÉLAG
ÍSFIRÐINGA
1934 90 2024

Skíðafélag Ísfirðinga 90 ára

Arna Lára Jónsdóttir, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar

Skíðabærinn Ísafjörður á sér stóran sess í huga fólks og ekki síst þeirra sem hér búa, enda því lík forréttindi að fá að búa örstutt frá brekkunum og geta notið útiveru með fjölskyldum og vinum í fallegu umhverfi.

Bæjarfélag skapar sér ekki nafn sem skíðabær nema að þar standi að baki öflugt skíðafélag og kraftmikið fólk með framtíðarsýn. Skíðafélag Ísfirðinga var stofnað árið 1934 og hefur síðan þá verið eitt af máttarstólpum íþrótt- og menningarlífs bæjarins. Félagið hefur verið í fararbroddi uppbyggingar skíðamannvirkja á Dölunum tveimur og segja má að aðstaðan sé til fyrirmyndar, sér í lagi þegar nægur snjór er fyrir hendi. Það breytir því ekki að við þurfum að horfa fram á veginn og halda áfram að byggja upp. Þar eigum við margar hugmyndir til að vinna með áfram.

Skíðafélag Ísfirðinga átti frumkvæði af því ásamt skátafélaginu Einherjum að hér væri haldin

Skíðavika um páska árið 1935, og nánast óslitið síðan hefur farið fram mikil skíða- og menningarveisla alla páska sem teygir sig langt út fyrir Ísafjörð.

Skíðafélag Ísfirðinga hefur staðið fyrir ýmis konar mótahaldi á skíðum allt frá fyrstu tíð, til að ýta undir og viðhalda skíðaáhuga bæjarbúa. Stærsti skíðaviðburður landsins er Fossavatnsgangan, sem er líka ein elsta og fjölmennasta skíðaganga landsins. Fossavatnsgangan laðar til sín keppendur víðs vegar að úr heiminum og hefur svo sannarlega sett Ísafjörð á kortið.

Framlag Skíðafélags Ísfirðinga til Ísafjarðarbæjar er ómetanlegt og það ber að þakka.

Ég vil fyrir hönd Ísafjarðarbæjar þakka Skíðafélagi Ísfirðinga fyrir farsælt samstarf í gegnum árin og óska félaginu hjartanlega til hamingju með afmælið. Megi SFÍ farnast sem best um okomin ár.

Kveðja til Skíðafélags Ísfirðinga

Jóhann Steinar Ingimundarson, formaður UMFÍ

Kæru félagar.

Til hamingju með 90 viðburðarík ár. Það er eins og eitthvað sé í vestfirska andblænum því þrátt fyrir að árin séu orðin fjölmörg þá ber félagið enn með sér ferskan ungmennafélagssblæ, það er enn kraftmikið og ungt í anda. Margt þarf að ganga upp til að slíkum aldri sé náð og er grundvallaratriði að gleðin og samvinnan sé í forgrunni svo vel takist til.

Ungmennafélagsandinn einkennir Skíðafélag Ísfirðinga þar sem félagsfólk gengur með bros á vör í þau fjöldamörgu verkefni sem eru á dagskránni.

Félagsmenn vinna saman að því að finna lausnir á þeim vanda sem upp kemur hverju sinni. Í raun má segja að ekkert verkefni, eða fjall, sé svo hátt eða stórt að ekki sé hægt að komast þar upp eða í kringum það, nú eða renna sér þar niður.

Skíðafélag Ísfirðinga er til fyrirmyndar því þar hugsar enginn um eigin hag heldur hagsmuni heildarinnar. Slík hugsun skilar sér í góðu félagi til langrar framtíðar og miklum félagsauði. Það er samfélaginu til góða.

Með ungmennafélagskveðju.

Afmæliskveðja frá ÍSÍ

Lárus L. Blöndal, forseti ÍSÍ

Saga Skíðafélags Ísfirðinga er um margt merkileg. Ólympíufarar frá Ísafirði eru orðnir fjölmargir en þeir fyrstu kepptu árið 1952 á leikunum í Osló. Síðast átti Ísafjörður keppanda á Ólympíuleikunum í Peking árið 2022, Snorri Einarsson sem náði frábærum árangri í skíðagöngu. Það er skemmtilegt að fletta í gegnum bókina Ísfirsku Ólympíufararnir, sem skíðakappinn Einar Ólafsson tók saman, lesa frásagnir þeirra og upplifun af leikunum og fræðast um aðbúnað og aðstæður á fyrri tímum.

Skíðaíþróttirnar hafa alltaf spilað stórt hlutverk hjá bæjarbúum á Ísafirði enda kjöraðstæður til iðkunar í fallegu umhverfi. Það hefur verið spennandi að fylgjast með uppbyggingunni síðustu árin og vísast ófá handtökin sem sjálfboðaliðar félagsins hafa lagt í þá vinnu. Gengi Fossavatnsgöngunnar hefur verið

með eindæmum og leitt til Ísafjarðar fólks úr öllum heimshornum. Ekki má heldur gleyma Skíðavíkunni sívinsælu, svo eitthvað sé nefnt.

Íþrótt- og Ólympíusamband Íslands óskar Skíðafélagi Ísfirðinga innilega til hamingju með 90 ára afmælið.

Hamingjuóskunum fylgja hlýjar kveðjur til allra sem komið hafa að starfi félagsins bæði í nútíð og fortíð, þakkir fyrir þeirra framlag og góðar óskir um áframhaldandi gott og gæfuríkt starf í þágu skíðaíþróttar.

Megi skíðaíþróttirnar halda áfram að dafna og eflast á Ísafirði, næra hreyfipyrsta bæjarbúa, laða að ferðalanga og gefa af sér afreksíþróttafólk í skíðaíþróttum.

VIÐ FÆRUM ÞÉR ORKUNA

Orkubú Vestfjarða færir Skíðafélagi
Ísfirðinga hamingjuóskir og þakkir
fyrir farsælt starf í 90 ár í þágu
skíðaíþróttarinnar á Vestfjörðum.

ORKUBÚ VESTFJARÐA

Stakkanesi 1
400 Ísafirði

450 3211

✉ orkubu@ov.is

🌐 www.ov.is

ORKUBÚ VESTFJARÐA

Hæfileikamótun alpagreina

Hintertux – Austurríki október 2023

Bríet Emma Freysdóttir og Katrín Fjóra Alexíusdóttir

Dagana 7. – 17. október 2023 var Hæfileikamótun alpagreina á vegum Skíðasambands Íslands, SKÍ. Farið var til Hintertux í Austurríki. Það voru 33 krakkar af öllu landinu sem fóru í ferðina. Einnig voru fjórir þjálfarar þau Grímur Rúnarsson, Fjalar Úlfarsson, Egill Ingi Jónsson og Sigríður Dröfn Auðunsdóttir. Fyrsti fararstjóri var Brynja Þorsteinsdóttir sem er afreksstjóri hjá SKÍ. Einnig voru tveir foreldrar með sem fararstjórar, þau heita Eðvald Garðarsson og Selma Árnadóttir. Á sama tíma voru brettakrakkarnir ásamt þjálfara á sama stað.

Við flugum til München í Þýskalandi og keyrðum í 9 manna bílum til Finkenberg þar sem við gistum á hótelinu Hotel Kristall. Á hótelinu fengum við morgunmat, kvöldmat og nesti til þess að taka upp í fjall sem voru annars vegar bolla með smjöri og osti og hins vegar með smjöri og skinku. Við komum okkur fyrir og næsta dag byrjuðu æfingarnar.

Æfingarnar voru þannig að það voru tvær æfingar á dag, það var skíða-æfing (fór eftir hversu langar) og svo þrekæfing (recovery) en stundum áttum við sjálf að taka teygjur og þá var engin skipulögð þrekæfing. Einn daginn fórum við í bæ sem heitir Mayrhofen sem er rétt fyrir neðan bæinn sem við gistum í. Þar fórum við í fótbolta, strandblak og þrek.

Við náðum sjö skíðadögum í ferðinni og var til skiptis svig og stórsvig. Fyrstu dagana voru tækniæfingar og þá var okkur skipt upp í hópa og hver hópur með sinn þjálfara. Síðar í ferðinni fórum við í brautir bæði í svigi og stórsvigi. Til þess að fara á skíðaæfingarnar þurftum við að keyra inn allan dalinn sem heitir Zillertal. Á endanum komum við að staðnum þar sem við tókum fyrsta kláfinn. Við tókum þrjá kláfa til þess að komast á æfingasvæðið. Á morgnana við fyrsta kláfinn var yfirleitt alltaf mjög löng röð og allir að troðast. Eftir hverja æfingu voru skíðin svo preppuð fyrir næsta dag.

■ Beðið eftir farangri.

Aðstæður voru erfiðar, mjög hart og lítill snjór fyrst þegar við komum en skánaði helling þegar leið á ferðina. Svo var tekinn heimalærdómur, það var tvisvar sem það þurfti að læra og mátti þá ekki gera neitt annað en annars þegar það var tími til mátti maður læra.

Á fimmta degi ferðarinnar var frídagur. Þá fórum við öll í gokart í Innsbruck sem var æðislega gaman. Þegar gokartið var búið fengum við að kíkja í moll sem heitir DEZ og vorum þar í svona klukkutíma. Eftir mollið keyrðum við aftur heim sem tók um það bil einn tíma og við

■ Bríet Emma.

komum heim um kvöldmatarleytið. Svo næsta dag byrjaði rútínán aftur.

Það var lögð mikil áhersla á mottó ferðarinnar sem var “Á réttum tíma er of seint”. Of snemma er á réttum tíma. Það átti að vera þannig að ef maður var ekki mættur þá hefði maður verið skilinn eftir. Nokkur veikindi urðu í hópnum, en ekkert alvarlegt. Einn fékk ælupest á meðan aðrir urðu eitthvað slappir.

Eftir síðustu skíðaæfinguna var enginn þrekæfing og þá var farið í Mayrhofen að labba um og skoða búðir í svokallaðri göngugötu, boðið var upp á að fara í trampólíngarð en hann var lokaður. Svo var haldin kvöldvaka sem var mjög skemmtileg, þá kom hver hópur með skipulagt atriði, leikur eða hvað sem er. Það sem var komið með voru leikir, kappát, spurningaleikur og kahoot. Stóra TikTok keppni Hæfileikamótunnar var haldin með trompi og bar hópur 2 sigur úr bytúm með bursti. Við báðar (Bríet og Katrín) vorum í þeim hópi ásamt fleiri stelpum.

Svo var keyrt til baka til München og flogið þaðan heim til Íslands. Þetta var rosa skemmtileg ferð, við lærðum mikið og kynntumst fullt af skemmtilegum krökkum.

■ Katrín Fjóra

ÞJÁLFARAR

SKÍÐAFÉLAGS ÍSFIRÐINGA VETURINN 2023-2024

Sigríður Lára Gunnlaugsdóttir og Salka Gústafsdóttir

SVIGSKÍÐAÞJÁLFARAR

RANNVEIG HJALTADÓTTIR

Yfirþjálfari svigskíða. Kemur að þjálfun allra flokka, frá 6 ára og uppúr. Æfingadagar eru 5 í viku, 1-2 æfingar á dag.

Hvar ertu fædd og hvar byrjaði þín skíðaiðkun?
Fædd og uppalin á Ísafirði og byrjaði tveggja ára að fara á skíði. Hef því að mestu verið í Tungudal en náði aðeins að skíða í lyftunni sem sett var upp á Seljalandsdal eftir flóðið 1994 og fór í flóðinu 2000.

Hefur þú þjálfað áður?
Þegar ég var í námi í Reykjavík var ég einn vetur þjálfari hjá ÍR/Víking.

Hver eru helstu áhersluatriðin í þjálfuninni? Hjá þessum yngri er það fyrst og fremst að öðlast öryggi og hafa gaman af því að vera á skíðum. Búa til skíðamenn til framtíðar sem halda áfram að skíða eftir að þau hætta að æfa.

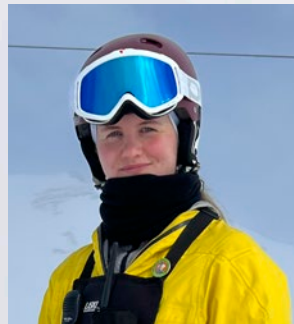
Hjá eldri krökkunum er það einnig að hafa gaman en svo er áherslan á að ná betri tækni og auknum hraða, að þau finni sjálf fyrir framförum.

Er til uppskrift að árangri?
Að leika sér á skíðum sem oftast og sem mest. Fara á skíði þegar ekki eru æfingar og finna stökkpalla eða vera í ótroðnu, finna púður og skíða margar ferðir. Einnig er gott að auka fjölbreytni með því að leika sér á bretti eða öðruvísi skíðum. Með þessu styrkjast vöðvar, jafnvægi þjálfast og hraðinn eykst. Þetta skilar sér svo allt í betri skíðun og tækni á æfingum.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Mér finnst nú bara gaman að

skíða allsstaðar. Skemmtilegustu stórsvigsbrekkuna er að finna í Oddsskarði fyrir austan, löng brekka með skemmtilegu landslagi. Böggvisstaðafjall við Dalvík er alltaf skemmtilegt. Þar eru brekkurnar líka alltaf fullar af frændum og frænkum. Annars jafnast fátt á við Háubrunina hér heima í Tungudal í góðu púðri.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun:
Það var alltaf ótrúlega gaman að ferðast um hér heima og erlendis með vinunum til að æfa og keppa. Svo var það skemmtilegur bónus þegar vel gekk og maður vann eða lenti á palli. Þegar ég var í menntaskóla náðum við einn veturinn að fara upp

á svæði fyrir skóla og taka morgunæfingar, langt út maí. Oft lágu þokubakkar yfir Ísafirði þannig að við vorum ein í heiminum að skíða fyrir ofan þökuna. Best var samt að stíga aftur á skíði eftir árs fjarveru vegna meiðsla, mögnuð tilfinning! Einnig eru það mikil forréttindi að fá að fylgjast með æfingakrökkunum mínum mynda sínar eigin skemmtilegu minningar á skíðum.

JULIA ANNA MOORE

Þjálfar tíu og ellefu ára krakka þrisvar sinnum í viku.

Hvar ertu fædd og hvar byrjaði þín skíðaiðkun?
Ég er fædd í Chicago ólst upp í West Carolina. Byrjaði á skíðum í Wisconsin eins árs og fór svo að vera á snjóbretti í Colorado fyrir 3 árum.

Hefur þú þjálfað áður?
Ég hef verið skíðakennari meðal annars í Colorado á Arapahoe Basin. Var þá að þjálfra og kenna fólki sem var í skíðaferðum. Hef einnig unnið við kennslu og leiðsögn fyrir fólk með

fötlun á Breckenridge skíðasvæðinu sem einnig er í Colorado.

Hver eru helstu áhersluatriðin í þjálfuninni? Að allir skemmti sér og að búa til skíðamenn sem njóta skíðamennsku ævina á enda.

Er til uppskrift að árangri?
Aðallega vinnusemi, kurteisi og kapp.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Get

ekki gert upp á milli Arapahoe Basin og Taos í Nýju Mexíkó.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Í fyrra var ég að skíða í Aspen með vinum og við náðum að skíða á svæði sem kallað er Highland Bowl og er einstakt svæði fyrir fjallaskíðun. Svæðið hafði verið lokað í þrjá daga vegna snjókomu og við fengum djúpt púður og þetta var alveg toppdagur. Gangan upp

var erfið en á toppnum eru bænafánar og gömul skíðalyfta, mjög flott.

CHRIS MONTGOMERY

Sér um æfingar fyrir 1. til 4. bekk. Þeim er skipt í tvo hópa og hvor hópur æfir tvisvar í viku.

Hvar ertu fæddur og hvar byrjaði þín skíðaiðkun?

Ég fæddist í Maryland fylki í Bandaríkjunum. Ég lærði að skíða á Whitetail skíðasvæðinu í Pennsylvaníu.

Hefur þú þjálfað áður?

Síðustu þrjú ár hef ég kennt og þjálfað skíði í Maryland og Colorado, heima í Bandaríkjunum, og ég elska hverja sekúndu af því.

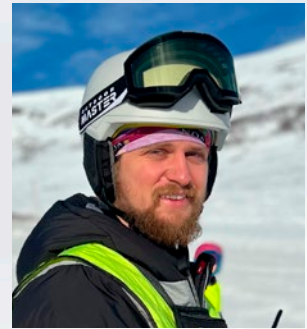
Hver er helstu áhersluatriðin í þjálfuninni? Aðaláherslan mín er að krakkarnir skemmti sér og njóti þess að vera á skíðum. Ég reyni að nota leiki til að auka færni hjá krökkunum og gera þannig æfingarnar spennandi.

Er til uppskrift að árangri? Lykillinn að velgengni er að róa hugann og einbeita sér að því sem maður er að gera hverju sinni.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt?

Uppáhalds skíðasvæðið mitt er Arapahoe Basin í Colorado.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Það er mjög eftirminnilegt þegar ég fór á skíði að næturlagi í Loveland Pass skíðasvæðinu í Colorado. Það var heiður himinn og fullt tungl sem lýsti upp dalinn. Við skíðuðum í þúðursnjó og það var eins

og maður svifi þyngdarlaust niður brekkuna í þessari ótrúlegu birtu.

INGIBJÖRG HEBA HALLDÓRSDÓTTIR

Er aðstoðarþjálfari hjá krökkum í 1. og 2. bekk sem eru á tveimur æfingum í viku.

Hvar ertu fædd og hvar byrjaði þín skíðaiðkun? Er fædd á Ísafirði og byrjaði á skíðum 5 ára á gamla skíðasvæðinu upp á Seljalandsdal.

Hefur þú þjálfað áður?

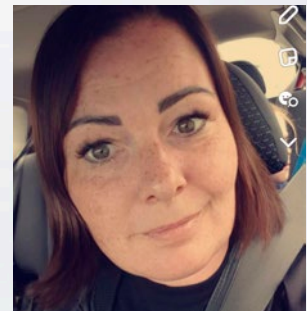
Nei ég er að stíga mín fyrstu skref í þjálfun.

Hver eru helstu áhersluatriði í þjálfuninni? Hafa gaman og vera með markvissar æfingar.

Er til uppskrift að árangri? Æfa, mæta á allar æfingar og taka auka æfingar fyrir utan hinar hefðbundnu æfingar.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Skíðasvæðið á Ísafirði.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Gamla góða Gilið á gamla skíðasvæðinu á Seljalandsdal, það var eftirminnilegt að leika sér þar.

SKÍÐAGÖNGUÞJÁLFAVARAR

SNORRI EINARSSON

Yfirþjálfari gönguskiða. Stýrir æfingum fyrir iðkendur frá 7. bekk og eldri.

Hvar ertu fæddur og hvar byrjaði þín skíðaiðkun? Fæddur í Alta, Noregi og byrjaði snemma að skíða og keppa þar.

Hefur þú þjálfað áður?

Hef þjálfað í Tromsø Skiklubb og er líka aðstoðarþjálfari hjá íslenska landsliðinu.

Hver eru helstu áhersluatriðin í

þjálfuninni? Hafa eins gaman og við getum á sama tíma verða eins góð og við getum.

Er til uppskrift að árangri? Það eru margar leiðir að árangri svo nei. En flestar ganga út á að skíða og leika sér mikið.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Seljalandsdalur í góðu

veðri og allar brautir opnar!

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Gleymdi stöfunum á hótelinu þegar ég keppti á Voss 2009. Var rosa tæpt en endaði með að ég náði í silfur á norska meistaramótinu.

JÓNA LIND KRISTJÁNSDÓTTIR

Sér um og stýrir æfingum fyrir yngstu iðkendurnar í 1. til 4. bekk.

Hvar ertu fædd og hvar byrjaði þín skíðaiðkun?
Fædd á Ísafirði og uppalin í Hnífsdal. Var mikið á svigskíðum sem barn, vorum með okkar eigin skíðalyftu í Hnífsdal. Byrjaði svo á gönguskíðum þegar ég varð kærastan hans Muggs fyrir mörgum árum.

Hefur þú þjálfað áður? Ég

var aðstoðarþjálfari hjá ØHIL Bærum í Noregi 2010–2016.

Hver eru helstu áhersluatriðin í þjálfuninni? Fyrst og fremst að það sé gaman og að vinna með grunntækni.

Er til uppskrift að árangri? Að hafa trú á eigin getu og sýna seiglu.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Mín uppáhaldssvæði eru Seljalandsdalur og Lillehammer.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Þegar Justyna Kowalczyk gaf sig á tal við mig í Holmenkollen þegar hún sá að ég væri frá Íslandi.

UNNUR GUÐFINNA DANÍELSDÓTTIR

Er að þjálf krakka í 1. til 4. bekk (besti flokkurinn!)

Hvar ertu fædd og hvar byrjaði þín skíðaiðkun?
Ég var sett á skíði fyrst þegar ég gat staðið (ekki labbað, staðið). Ég fæddist fyrir sunnan en hef búið á Ísafirði síðan ég var fjögurra ára.

Hefur þú þjálfað áður?

Þetta er annað árið sem ég er að þjálf yngstu krakkana hjá SFÍ.

Hver eru helstu áhersluatriðin í þjálfuninni? Er núna að vinna í því að kenna krökkunum að skauta.

Er til uppskrift að árangri?

Hafa áhuga.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Skíðasvæði með snjó.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Já, ég vann einu sinni Andrésarleikana handleggisbrotin!

DAGNÝ EMMA KRISTINSDÓTTIR

Er þjálfari hjá 1. til 4. bekk og æfingar eru tvisvar í viku.

Hvar ertu fædd og hvar byrjaði þín skíðaiðkun? Ég er fædd og uppalin á Ísafirði og byrjaði að stunda skíði á Ísafirði.

Hefur þú þjálfað áður? Ég er að þjálf í fyrsta skiptið.

Hver eru helstu áhersluatriðin í þjálfuninni: Mér finnst mikilvægt að öllum finnist gaman á æfingum og að allir verði betri heldur en þeir voru þegar þeir byrjuðu.

Er til uppskrift að árangri?

Að gera sitt allra besta á æfingum og fara líka á skíði þegar það eru ekki æfingar.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Skíðasvæðið á Ísafirði og á Akureyri eru í uppáhaldi hjá mér.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Þegar ég hugsa málið þá eru mörg atvik sem ég man eftir. En margar minningar mínar tengjast

veðri. Einu sinni var ég að koma heim frá bikarmóti á Akureyri þá var veðrið svo slæmt að það féll snjóflóð á Súðavíkurhlíðina. Við þurftum að gista í íbrottahúsinu þar og mér var ískalt alla nóttina. Í annarri ferð þegar við vorum á leiðinni á Landsmót á Ólafsfirði lokaðist Steingrímsfjarðarheiðin. Við sátum föst í bílnum í nokkra klukkutíma fyrir neðan heiðina áður en hægt var

að opna hana og við gátum haldið áfram.

GUNNAR BJARNI GUÐMUNDSSON

Er þjálfari hjá 5. og 6. bekk og æfingar eru þrisvar í viku.

Hvar ertu fæddur og hvar byrjaði þín skíðaiðkun? Ég er fæddur á Ísafirði hef alla mína skíðahæfileika úr Gullhólslyftunni.

Hefur þú þjálfað áður? Hef verið viðloðandi þjálfun undanfarin ár.

Hver er megináherslan í þjálfuninni? Hafa gaman;

dansa, syngja og skemmta sér á æfingum.

Er til uppskrift að velgengni? Ef maður leggur sig fram á æfingum, fylgir fyrirmælum og tekur aukaæfingu þá breytast hlutirnir fljótt.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt?

Seljalandsdalur og þá sérstaklega Skarðsengi og Prastarlundurinn góði.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Þegar ég mætti á æfingu nýrakaður og krakkarnir þekktu mig ekki, lofaði þeim að gera það aldrei aftur.

SNJÓBRETTAÞJÁLFAVARAR

BERGSTEINN SNÆR BJARKASON

Er með æfingar fyrir alla brettaiðkendur. Þeim er skipt í tvo flokka og hvor hópur æfir tvisvar sinnum í viku.

Hvar ertu fæddur og hvar byrjaði þín skíða/brettaiðkun? Ég er fæddur á Patreksfirði og uppalinn þar og á Ísafirði. Ég byrjaði að vera á bretti þegar ég flutti til Ísafjarðar.

Hefur þú þjálfað áður? Já

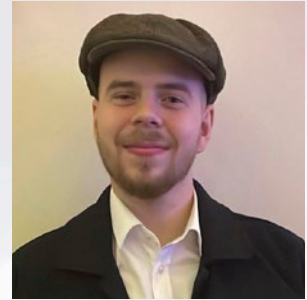
ég hef áður verið þjálfari hjá SFÍ.

Hver eru helstu áhersluatriðin í þjálfuninni? Að krakkarnir hafi gaman.

Er til uppskrift að árangri? Ég tel að það sé engin ein uppskrift.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Hlíðarfjall, mjög flott brettasvæði.

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Þegar við félagarnir settum upp Big Jump árið 2018 við Vallarhúsið.

GIZELLA SPENCER

Er með æfingar fyrir alla snjóbrettaiðkendur, frá 6 ára krökkum til unglinga. Skiptast í gula hóp sem eru byrjendur og lengra komnir eru í svörtum hóp. Báðir hópar eru með kennslu tvisvar í viku.

Hvar ertu fædd og hvar byrjaði þín skíða/brettaiðkun? Ég er frá Bandaríkjunum og lærði á skíði í Vermont og New York. Var fyrst aðallega á skíðum og starfaði meðal annars sem skíðakennari og lærði síðan á snjóbretti.

Hefur þú þjálfað áður? Ég var skíðakennari og þjálfari í fimm ár á Whiteface Mountain skíðasvæðinu í New York. Þar hefur tvisvar verið keppt á Ólympíuleikum; árin 1932 og 1980 þegar

leikarnir voru haldnir í Lake Placid.

Hver eru helstu áhersluatriðin í þjálfuninni? Ég held að aðaláherslan mín sé að vera öruggur og að það taki mikinn tíma og æfingu að ná árangri. Það er alltaf jákvætt að sjá þegar einhver dettur endurtekið en stendur alltaf upp til að reyna aftur.

Er til uppskrift að árangri? Hafa í huga að sumir eru

fljótir að læra og ná árangri fljótt en fyrir aðra tekur það lengri tíma þar til einn daginn smellur allt saman. Og auðvitað að njóta íþróttarinnar, hafa gaman og skemmta sér.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Eitt af uppáhalds skíðasvæðunum mínum er Smugglers Notch í Vermont og svo auðvitað heimasvæðið Whiteface Mountain.

Eftirminnilegt atvik

tengslum við skíðaiðkun: Ég hef haft mjög gaman af því að fara á skíði hér á Ísafirði og ég elska þau skipti sem ég hef getað horft á norðurljósin þegar ég er í brekkunum.

BENEDEK REGOCZI

Sér um og stýrir æfingum fyrir alla snjóbrettaiðkendur. Þeim er skipt í yngri hóp og eldri hóp en einnig er miðað við færni, gulur hópur byrjendur og svartur lengra kominn. Hver hópur æfir einu sinni í viku.

Hvar ertu fæddur og hvar byrjaðir þú að stunda snjóbretti? Ég er ungverskur að uppruna. Ólst að hluta til upp á Turks- og Caicoseyjum og síðan í Svíþjóð. Hef einnig búið á Spáni og er núna kominn til Íslands. Byrjaði á svigskíðum þegar ég var þriggja ára en fór svo að vera á snjóbretti.

Hefur þú þjálfað áður? Ég hef áður þjálfað 9-14 ára krakka. Það voru skíðaæfingar. Ég hef ekki

áður verið brettaþjálfari.

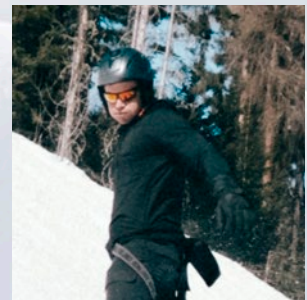
Hver er megináherslan í þjálfuninni? Aðallega að krakkarnir skemmti sér, að ýta undir áhugann og efla færni. Kenna krökkunum að átta sig á eigin getu og fara ekki fram úr sér eða sýni glannaskap.

Er til uppskrift að velgengni? Að vera faglegur og huga að smáatriðum; stundum þarftu að taka skref til baka og fara hægt og einbeita þér að einhverju

einstöku atriði. Vera þolinmóður.

Hvert er uppáhalds skíðasvæðið þitt? Badgestein, Austurríki

Eftirminnilegt atvik tengslum við skíðaiðkun: Lærði á snjóbretti á plasti, gervisnjóbrennu. Það hjálpaði mér þó mikið þegar ég hélt áfram því það er miklu erfiðara að snúa og beygja á þannig undirlagi. Leiðbeinandinn minn var mjög hvetjandi, hann var að keppa á

snjóbrettum og sýndi okkur flott stökk og ég gat séð hvað ég gæti gert. Vona að ég sé svipaður kennari fyrir krakkana.

Allt fyrir skíða- og snjóbreittafólk

NORRØNA

poc

HESTRA

Peloton ehf • Klettagarðar 23 • www.peloton.is • 666-1199

PELTON

Við erum
betri saman

Úr gagnagrunni Fossavatnsgöngunnar

Gylfi Ólafsson

**FOSSA
VATNS
GANGAN**

Fossavatnsgangan var fyrst gengin 1935 og fagnar því 90 ára afmæli á næsta ári. Alla tíð hefur leiðin legið með einhverjum hætti frá Fossavatni fyrir ofan Engidal og yfir á Seljalandsdal, þó tíðafar og ýmsir þættir hafi haft á það áhrif sem ekki verða rakin hér.

Um nokkuð skeið hef ég unnið að því að taka saman úrslit úr göngum fyrri ára í einn heildstæðan gagnagrunn. Bæði hafa úrslit verið óbirt, eða birt í misaðgengilegum excel-skjölum sem erfitt er að átta sig almennilega á. Með heildstæðum gagnagrunni er hægt að sjá með einföldum hætti öll úrslit hvers einstaklings, og taka saman ýmsar tölfræðilegar upplýsingar um fjölda og fleira. Til þess að svo megi verða þarf að samræma framsetningu, tryggja að tímamælingar séu véllæsilegar, að nöfn þátttakenda séu skráð eins í gegnum tíðina (sem er sérstaklega mikil vinna fyrir þátttakendur með millinöfn), að alnafnar séu aðgreindir og margt fleira.

Þó ég hafi sett grunninn saman og það verið ærin vinna, byggir hún á vinnu margra annarra. Fyrsta er þar að nefna sjálfboðaliða sem sinnt hafa tímatöku og skráningu upplýsinga ár hvert. Guðmundur Sveinsson var fyrstu árin dyggur í því. Guðmundur Ágústsson gerði mikla gangskör í þessum málum á níunda og tíunda áratugnum. Sonur hans Hlynur lagði hönd á plóg, Guðmundur Rafn Kristjánsson (Muggur) einnig, Einar Ágúst Yngvason og Heimir Hansson. Elías Oddsson tæknivæddi tímatöku og var þar primusmótor um árabíl þar til Birgir Þór Halldórsson tók við og hefur hann sinnt því síðustu ár. Frágangur og samræming, innsláttur og forritun hefur verið í mínum höndum.

Heimildir eru sumar að finna á sérstökum blöðum sem fundist hafa, stundum hafa úrslit verið birt í dagblöðum og á öðrum vettvangi ýmskonar.

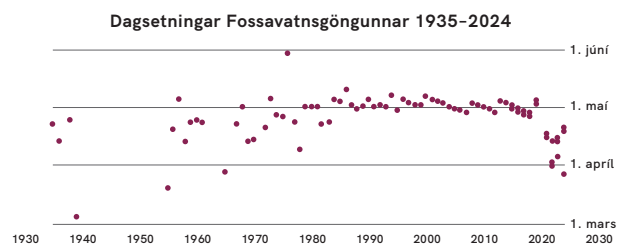
Samhliða skráningu á úrslitum hef ég tekið saman upplýsingar um göngur þar sem það er aðgengilegt, bæði um tíðafar, dagsetningar, staðsetningu og lengd brauta og svo framvegis. Þær upplýsingar eru talsvert brotkenndar þó.

Þrátt fyrir þetta eru úrslit glötuð fyrir tvö ár og virðast litlar líkur á að úr því verði bætt úr þessu. Þó er vitað að Kittu Muggs sigraði þær göngur—þetta var á gullaldartímabili hans—og hefur honum verið útdeilt 100 mínútna heildartíma í þeim göngum.

Dagsetning Fossavatnsgöngunnar

Fyrsta sem gaman er að skoða er hvenær árs gengið

er. Framan af var lítil regla á dagsetningunum og var gengið frá því snemma í mars allt aftur til loka maí. Regla komst á dagsetningar í kringum 1980 og var þá miðað við mánaðarmótin apríl-maí. Síðar hefur verið vikið frá því af ýmsum ástæðum og er dagsetning ákvörðuð nú út frá eftirfarandi reglu: Fossavatnsgangan er haldin síðasta laugardag vetrar nema þegar hann ber upp á páskahelgi, en þá er gangan laugardaginn fyrir pálmásunnudag.

Fjöldi skráðra tíma

Næst er að skoða fjölda þátttakenda. Á myndinni sést hvernig fjöldinn tekur kipp fyrst í kringum 1970, rís hægt og rólega upp úr aldamótum en springur svo út á árunum 2014 og eftir það. Faraldursárið 2020 féll gangan niður og hefur ekki náð fyrri fjölda síðan.

Flest þátttökuár

Þó Fossavatnsgangan sé í sjálfu sér keppni um að koma fyrst í mark, hefur markmið hennar þó jafnan verið viðtækara en það; að stuðla að iðkun skiðagöngu, búa til markmið fyrir iðkendur, stefna fólki saman og njóta útiveru á eigin forsendum, svo fátt eitt sé nefnt. Það er því við hæfi að tiltaka fyrst þá einstaklinga sem oftast hafa tekið þátt, óháð fjölda sigra.

- Rannveig Halldórsdóttir kemur hér í mark í Fossavatnsgöngunni árið 2022. Rannveig hefur samkvæmt gagnagrunninum lokið 24 göngum og hefur hún gengið bæði lengst og oftast kvenna.

Topp 10: Karlar

Topp 10 listi yfir þá sem hafa tekið þátt oftast og gengið flesta kílómetra í göngunni. Gangi þátttakandi tvær göngur eða fleiri sama ár gildir einungis sú lengsta, og eru göngur reiknaðar með óháð vegalengd.

Nafn	Vegal.	Fjöldi ganga	Fyrsta ganga	Síðasta ganga
Oddur Pétursson	931 km	49	1955	2012
Gunnar Pétursson	926 km	46	1955	2012
Halldór Margeirsson	1091 km	46	1968	2021
Sigurður Jónsson	950 km	46	1938	2022
Árni Aðalbarnarson	1018 km	45	1970	2023
Kristján Rafn Guðmundsson	910 km	42	1962	2014
Einar Ágúst Yngvason	1233 km	39	1978	2023
Elías Sveinsson	846 km	39	1967	2012
Óskar Kárasen	792 km	38	1971	2019
Sigurður Gunnarsson	753 km	36	1967	2023

Topp 10: Konur

Hér er svo topp 10 listi yfir konur sem hafa tekið þátt oftast og gengið flesta kílómetra í göngunni. Gangi þátttakandi tvær göngur eða fleiri sama ár gildir einungis sú lengsta.

Nafn	Vegal.	Fjöldi ganga	Fyrsta ganga	Síðasta ganga
Rannveig Halldórsdóttir	927 km	24	1997	2023
Auður Yngvadóttir	530 km	22	1980	2019
Jóna Lind Kristjánsdóttir	554 km	19	1998	2023
Rósa Þorsteinsdóttir	345 km	17	1996	2014
Silja Rán Guðmundsdóttir	213 km	17	1997	2015
Guðbjörg Rós Sigurðardóttir	439 km	16	1991	2018
Katrín Sif Kristbjörnsdóttir	364 km	16	1998	2023
Stella Hjaltadóttir	592 km	16	1985	2019
Jóhanna Oddsdóttir	295 km	15	2002	2018
Kristín Hálfðánsdóttir	270 km	15	1995	2018

Flestir sigrar

Þegar við teljum fjölda sigra er hægt að gera það með ýmsum hætti. Bæði hefur verið keppt í aldursfloknum og mismunandi vegalengdum, einkum í seinni tíð. Ef við einskorðum útreikningana við lengstu vegalengd hvers árs (að Næturfossavatninu frátöldu), og sleppum því að flokka eftir aldri, kemur Kristján Rafn Guðmundsson efstur á blaði með tólf sigra. Næstur er Einar Ólafsson með sjö sigra, en hann á talsvert fleiri gull eftir að hafa unnið 20 km gönguna fyrstu árin sem 50 km gangan var í gengin.

Fjöldi	Nafn	Ár
12	Kristján Rafn Guðmundsson	1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1970, 1971, 1972, 1973 og 1974
7	Einar Ólafsson	1982, 1983, 1987, 1988, 1989, 1995, 1997
5	Stella Hjaltadóttir	1985, 1989, 1997, 1999, 2001
4	Magnús Kristjánsson	1935, 1936, 1937, 1938
4	Oddur Pétursson	1955, 1956, 1957, 1961
4	Dröstur Jóhannesson	1978, 1979, 1980, 1981
4	Ólafur Th. Árnason	2000, 2002, 2003, 2004
3	Gísli Einar Árnason	1992, 1994, 1996
3	Auður Yngvadóttir	1980, 1986, 1987

Besti meðalhraði

Eins og allir þátttakendur í Fossavatnsgöngunni geta sagt langar sögur um, eru aðstæður afar mismunandi milli ára. Veður og snjóalög hafa áhrif bæði á hvernig gangan vinnst, en einnig á það hvaða braut er hægt að troða. Af þessu hlýst að talsverður munur getur verið milli raunvegalengdar og uppsettrar vegalengdar. Í gamla daga var mat á vegalengd einnig frekar ónákvæmt. Heildartími sigurvegara er því ekki sérstaklega góður mælikvarði á það hvernig gangan vinnst, og nær að taka meðalhraða. Vegalengd aftur til 2012 hef ég áætluð út frá meðaltali Strava-skráninga þátttakenda en fyrir þann tíma er gert ráð fyrir 50 km raunlengd. Samkvæmt hefð er meðalhraði skráður sem fjöldi mínútna per kílómeter.

Karlar með mesta meðalhraðann

Nafn	Ár	Raunlengd	Tími	Meðalhraði
Ilya Chernousov	2018	50 km	02:13:59	2:41
Mathias Aas Rolid	2023	46 km	02:04:02	2:42
Jørgen Aukland	2006	50 km*	02:17:00	2:44
Gard Gjerdalen	2006	50 km*	02:17:02	2:44
Petter Soleng Skinstad	2023	46 km	02:06:42	2:45

* Raunlengd ekki þekkt og reiknað með 50 km.

Konur með mesta meðalhraðann

Nafn	Ár	Raunlengd	Tími	Meðalhraði
Maria Gräfnings	2018	50 km	02:36:17	3:08
Nadja Kaelin	2023	46 km	02:26:15	3:11
Britta Johansson	2017	50 km	02:41:03	3:13
Anouk Faivre Picon	2018	50 km	02:45:20	3:18
Selina Gasparin	2018	50 km	02:46:56	3:20

Fyrsta 50 km gangan var 2004. Samanburður aftar í tímann, fyrir upphaf 50 km göngunnar, er erfiður af ýmsum ástæðum. Raun-vegalengdir eru ónákvæmar. Göngurnar eru styttri og því mætti búast við hærri meðalhraða. En búnaður og aðstæður voru erfiðari. Þannig var fyrst véltroðin braut árið 1967, og framþróun í skiðum, ýtingatækni og ýmsu öðru hefur verið mikil þegar lítið er til tæprar aldar.

Árið 1965, þegar Kitti Muggs var upp á sitt besta, var ekki byrjað að véltroða. Það ár stendur í skýrslu að gangan hafi hafist „í botni Engidals efst, síðan vanaleg leið yfir Galtarhrygg, markið neðan við Gullhól, um 17 km“. Tími Kittu var 1:03:36, sem gefur 3:44 mín/km.

Gagnagrunnurinn á netinu

Gagnagrunnurinn er á netinu og öllum opinn. Skemmtilegast er náttúrulega að fletta sjálfum sér upp. Einnig er þar valmöguleiki að finna helstu andstæðingana sína, sem eru þeir þátttakendur sem oftast hafa gengið sömu vegalengd sama ár. Áfram má búast við því að einhver pennaglöp eða villur séu í grunninum eða útreikningunum og eru allar ábendingar um það vel þegar.

GANGWON 2024

YOUTH
OLYMPIC
GAMES

Ólympíuleikar æskunnar 2024

Einar Ágúst Yngvason og Guðmundur Rafn Kristjánsson

Ólympíuleikar æskunnar voru haldnir í lok janúar og byrjun febrúar í Suður Kóreu, á stað sem heitir Gangwon. Skíðafélag Ísfirðinga átti tvo fulltrúa á þessum leikum, en það vorum við frændurnir Guðmundur Rafn Kristjánsson (Muggur) og Einar Ágúst Yngvason. Þótt báðir séum við unglegir í útliti og fasi þá töldust æviárin vera orðin of mörg til að við fengjum keppnisrétt á þessu æskumóti. Okkar hlutverk var hins vegar að vera áburðarmeistarar, það er að sjá um búnað íslenska skíðagönguliðsins og tryggja að þau hefðu sem best rennsli og „fatt“ á keppnisdegi.

Ferðin hófst 22. janúar með þriggja tíma flugi til Stokkhólms, 1:20 klst flugi til Helsinki og loks 14 tíma flugi til Seoul. Fyrst þurfti hópurinn reyndar að bíða í tvo tíma úti í vél á flugvöllinum í Helsinki, þannig að ferðalagið varð býsna langt. Og því var ekki alveg lokið því nú tók við fjögurra tíma akstur frá Seoul til Gangwon þar sem sumir úr hópnum gistu í Ólympíuþorpinu en aðrir þurftu að gista inni í sjálfum bænum. Þetta langa ferðalag fór svo þannig að allur farangur íslenska hópsins varð eftir í Helsinki og kom tveimur dögum seinna. Við létum það þó ekki slá okkur út af laginu, heldur notuðum tækifærið til að rannsaka mótssvæðið, taka snjósýni og skoða aðstöðuna sem okkur var úthlutað til að vinna skíði keppendanna.

Þegar allur búnaður hafði loks skilað sér var hægt að hefjast handa við að prófa rennslisáburði og ýmis tilbrigði í „rilli“ en það er mynstur sem sett er

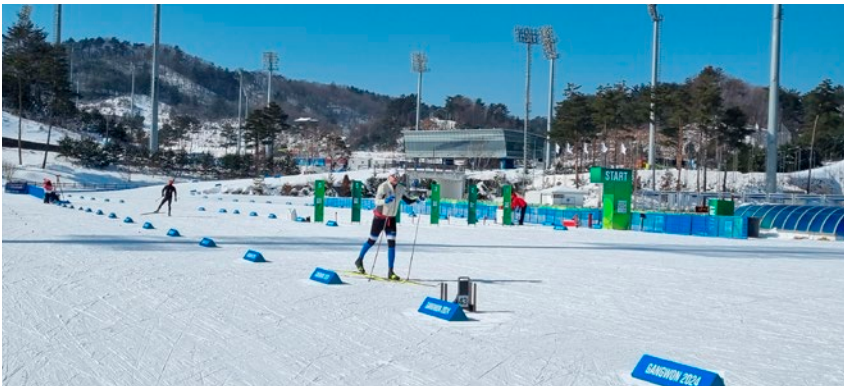
■ Íslenski hópurinn á Ólympíuleikum æskunnar, Guðmundur Rafn (Muggur) og Einar Ágúst fyrir miðju í efri röð.

í sóla skíðanna og er mismunandi eftir snjógerðinni hverju sinni. Í þessum prófunum áttum við gott samstarf við finnsku áburðarmeistarana. Veðrið var þannig að það var mjög kalt á morgnana en hlýnaði mikið þegar sólin fór að skína. Það þurfti að prófa ýmsar áburðartegundir (Swix, Rode, Rex, Vauhti) og virtust finnsku áburðirnir virka vel þarna austurfrá.

Undanfarin ár hafa flestir rennslisáburðir verið bættir með flúori til að bæta virkni þeirra. Núna er hins vegar búið að banna alla flúornotkun í skíðaáburðum og því er mikilvægt að þrifa allan búnað gríðarlega vel svo að ekki mælist í honum flúoragnir frá því áður en

bannið var sett. Ef slíkar agnir mælast í skíðunum getur viðkomandi verið dæmdur úr leik. Við fórum með skíði okkar keppenda í mælingu nokkru fyrir fyrsta keppnisdag og komust þau ekki í gegnum prófið í fyrstu tilraun. Sem betur fer höfðum við tímann fyrir okkur, þrífum þau aftur eftir kúnstarinnar reglum og þá fengum við grænt ljós.

Keppendur Íslands á þessum leikum voru tveir, þau Hjalti Böðvarsson og María Ólafsdóttir. Þau eru bæði úr Skíðagöngufélaginu Ulli í Reykjavík, en María á þó sterkar rætur hér fyrir vestan, enda dóttir Ólafs Th. Árnasonar sem um árabíl var einn af okkar allra bestu

■ Muggur að kanna keppnisbrautina og eflaust að velta áburðarmálum fyrir sér.

■ Drátt fyrir unglegt fas og útlit fengu þeir frændur ekki keppnisrétt á Ólympíuleikum æskunnar í þetta skiptið.

■ Áfram Ísland!

skíðagöngumönnum. Þau stóðu sig frábærlega vel í keppninni og þótt við segjum sjálfir frá þá virkuðu skíðin þeirra eins og best gat orðið, bæði rennsli og fatt.

Vinnudagurinn hjá áburðar-meisturum á svona mótum er langur. Flesta daga vorum við byrjaðir að nostra við skíðin um kl. 8 á morgnana og stóðum svo í allskonar

tilraunum og prófunum fram á kvöld. Þannig gekk þetta dag eftir dag bæði hjá okkur og áburðarmönnum annarra liða. Líklega gera fæstir sér grein fyrir því hversu gríðarlega mikil vinna fer fram á bakvið tjöldin þegar fólk kemur saman til að keppa á skíðum, ekki síst á stórmótum á borð við Ólympíuleika æskunnar.

En loks kom að því að krakkarnir

■ Darna er Muggur svo sannarlega á heimavelli, straujárn, áburður, vígaleg gríma og hanskar.

höfðu lokið sínum keppnisgreinum og þá var tímabært að halda heim á leið. Nú hafði skolið á verkfall hjá Finnair þannig að það þurfti að breyta heimleiðinni. Við byrjuðum að keyra í fjóra tíma til Seoul og þaðan flugum við í tíu tíma til Dubai. Næsti leggur var svo til Kaupmannahafnar þar sem beið okkar margra klukkutíma stopp þar til við komumst í flugið heim til Íslands. Alls tók þessi heimferð um 30 tíma og lítið hægt að sofa á leiðinni. Það var því gott að skriða í koju í Reykjavík áður en við keyrðum heim til Ísafjarðar og fórum auðvitað beint á skíði á Seljalandsdal.

Það má líka segja frá því til gamans að íslenski hópurinn fór heim áður en lokaathöfn leikanna fór fram. Við báðum því túlkinn, sem mótsstjórnin hafði útvegað okkur, að mæta þangað sem okkar fulltrúi. Hann var heldur betur til í það og nokkrum dögum síðar sáu við myndir af honum, tárbotum af stolti veifa íslenska fánanum á lokaathöfninni. Þar eignuðumst við nýjan Íslandsvin í Asíu.

VALGEIR EHF.

Þjónusta
í heimabyggð

📞 456 3244 ✉️ eignir@fsv.is

www.fsv.is

18 SKÍÐABLAÐIÐ 2024

BOREA
ADVENTURES

BÓKAÐU ÞIG Í
ÆVINTÝRAFERÐINA
HJÁ OKKUR Í DAG!

ADALSTRÆTI 17, ÍSAFJÖRÐUR
456 3323 **BOREA.IS** **INFO@BOREA.IS**

HM unglunga í skíðagöngu

Grétar Smári Samúelsson

PLANICA 2024

NORDIC JUNIOR WORLD SKI CHAMPIONSHIPS
U23 WORLD SKI CHAMPIONSHIPS CROSS-COUNTRY

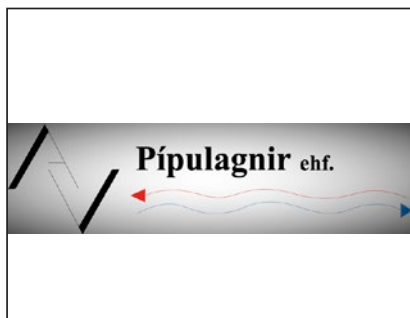
Í febrúar 2024 fór hópur ungmenna að keppa á HM unglunga í skíðagöngu í Planica í Slóveníu. Frá Íslandi fóru 4 keppendur. Meðal þátttakenda voru tveir keppendur frá Skíðafélagi Ísfirðinga þeir Ástmar Helgi Kristinsson og Grétar Smári Samúelsson.

Ástmar og Grétar voru ánægðir með ferðina, þeir kepptu í hefðbundinni göngu, skauti og sprettgöngu. Mikill fjöldi tók þátt í skíðagöngunni og mjög mikið var af öflugum keppendum. Þá daga sem mótið stóð yfir var frekar heitt í Slóveníu. Tíu gráður og sól flesta dagana þar til í lokin en þá rigndi mikið. Gangan fór að mestu fram á framleiddum snjó sem þeim Grétari Smára og Ástmari líkaði vel við. Þó var færið verra í 20 km skauti en þá var snjórinn orðinn mjög mjúkur og var þetta bara eins og að skíða í sykri. Annars voru brautirnar mjög skemmtilegar en erfiðar. Góð stemning var innan íslenska hópsins í ferðinni og koma allir reynslunni ríkari heim með góðar minningar í farteskinu og þakklæti fyrir að fá að taka þátt í þessu skemmtilega verkefni.

■ Í Slóveníu hittu þeir félagar gamlan þjálfara SFÍ, Tormod Skjerve Vatten sem nú er þjálfari hjá kanadíska landsliðinu í skíðagöngu.

Óskum Skíðafélagi Ísfirðinga til hamingju með árin 90

Afreksparið Hófi og Dagur

Sigríður Lára Gunnlaugsdóttir

Parið Dagur Benediktsson og Hólmfríður Dóra Friðgeirsdóttir er meðal sterkustu skíðamanna Íslands í dag. Hólmfríður Dóra eða Hófi keppir í alpagreinum og Dagur í göngu. Bæði eru þau í A landsliði í sínum greinum og fer mikill tími í æfinga- og keppnisferðir. Leiðir þeirra hafa legið saman í nokkur ár og Skíðablaðið vildi heyra meira um hvernig tveir afreksmenn á skíðum skipuleggja sig og hvort þau yfirleitt nái einhverntímann að hittast og verja tíma sínum saman. Bæði eiga þau rætur hér fyrir vestan og þeirra fólk verið öflugt í skíðalífínu á svæðinu og á landsvísu. Dagur er sonur Stellu Hjaltadóttur Ísfirðings og Benedikts Bjarnasonar frá Súgandafirði. Hófi er ættuð úr Bolungarvík og Reykjavík. Móðir hennar er María Ingimundardóttir og faðir hennar er Friðgeir Halldórsson frá Bolungarvík. Friðgeir, faðir Hófiar, á að baki öflugan íþrótttaferil. Hann keppti í frjálsum íþróttum og var landsliðsmaður í tugbraut. Hann var einnig góður skíðamaður og varð meðal annars bikarmeistari í alpagreinum 1981. Ásta Halldórsdóttir föðursystir hennar er margfaldur Íslandsmeistari í alpagreinum og keppti fyrir Íslands hönd á tvennum Ólympíuleikum, í Albertville 1992 og Lillehammer 1994. Stella móðir Dags var lengi okkar sterkasta gönguskiðakona. Hún vann fjölda Íslands- og bikarmeistaratitla á gönguskiðum auk þess að spila fótbolta með góðum árangri og var valin í landslið Íslands í knattspyrnu.

Dagur byrjaði snemma að æfa gönguskiði á Ísafirði og hefur hann alla tíð keppt undir merkjum Skíðafélags Ísfirðinga. Varð hann strax öflugur á skíðunum en stundaði jafnframt fótbolta og handbolta ásamt skíðaiðkuninni. Hann hefur verið mjög einbeittur og unnið markvisst að því að ná sínum markmiðum en stefna er sett á Ólympíuleikana 2026 sem fara fram í Milanó og Cortina á Ítalíu. Árið 2022 var gjöfult en þá náði Dagur besta tíma sem Íslendingur hefur náð í Vasa göngunni auk þess sem

■ Hófi og Dagur.

hann var útnefndur íþróttamaður Ísafjarðarbæjar. Dagur er núna 25 ára að stimpla sig inn sem fremsti skíðagöngumaður Íslands og landaði sínum fyrsta Íslandsmeistaratitli í einstaklingsgrein í fullorðinsflokki á SMÍ í Bláfjöllum 2023 en þar sigraði hann í sprettgöngu. Nú eru bestu árin framundan og Dagur á nóg inni til að vinna frekari afrek.

Hófi hefur stundað skíði síðan hún var fjögurra ára gömul og alla tíð hefur það verið eitt það skemmtilegasta sem hún gerir. Líkt og Dagur hefur hún einnig fjölbreyttan bakgrunn úr íþróttum en hún hefur einnig verið mikið á skautum og stundað knattspyrnu. Undanfarið hefur hún náð góðum árangri og þannig jafnt og þétt hækkað á heimslista FIS sem er mælikvarði á árangur skíðamanna. Hún varð þrefaldur Íslandsmeistari á Skíðamóti Íslands 2022 en þurfti að sitja hjá árið 2023 vegna meiðsla. Hún var útnefnd Skíðakona Íslands árið 2022. Hófi keppti fyrir Íslands hönd á Ólympíuleikunum í Beijing í Kína fyrir tveimur árum og markmið hennar er að vera meðal keppenda á leikunum 2026 á Ítalíu. Hún hefur lagt aukna áherslu á hraðagreinar, brun og risasvig, undanfarið og fyrir

■ Hófi á á fleygiferð á Ólympíuleikunum í Beijing, 2022.

ári síðan náði hún þriðja sæti á sterku FIS móti í bruni í Austurríki og var þá á palli með einni sterkustu brunkonu heims, Ilku Stuhec sem vann mótið. Í haust keppti hún á sínu fyrsta heimsbikarmóti er hún tók þátt í brunkeppni í St. Moritz í Sviss en á heimsbikarmótum fá einungis allra bestu skíðamenn heims keppnisrétt.

Veturinn í vetur byrjaði vel og Hófi og Dagur komu bæði mjög vel undirbúin inn í yfirstandandi keppnistímabil eftir langar og strangar sumaræfingar. Dagur byrjaði tímabilið í Skandinavíu, á sterkum FIS mótum og náði sínum bestu úrslitum fram að þessu og Hófi tók þátt í sínu fyrsta heimsbikarmóti í St. Moritz. Framundan hjá þeim báðum er að sjálfsögðu

■ Dagur í keppni í Svíðþjóð.

Skíðamót Íslands, því miður er það nú haldið í sitt hvoru lagi fyrir skíðagöngu og alpagreinar þannig að þau munu ekki að keppa á sama stað. Gönguskiðamótið verður haldið á heimavelli Dags á Seljalandsdal 21.–24. mars en mótið í alpagreinum verður á heimavelli Hófiar í Bláfjöllum 5.–7. apríl. Dagur mun einnig taka þátt í Fossavatnsgöngunni í apríl og Hófi á nokkur mót eftir í Evrópubikurnum.

Hófi og Dagur búa formlega í Svíðþjóð en vegna stöðugra ferðalaga er viðveran ekki endilega mikil þar. Yfir vetrartímann er Dagur eina til tvær vikur í mánuði í Östersund í Svíþjóð við æfingar og restina af tímanum á keppnisferðalögum. Hófi er meira í einu löngu ferðalagi yfir veturinn að elta mótaraðir eins og Evrópu- og heimsbikarinn og er því mestmegnis í Ölpunum. Þau dveljast á Íslandi yfir sumarið en ferðalögin halda áfram og eru þau töluvert erlendis við æfingar á sumrin.

Undanfarið hefur Hófi lagt áherslu á hraðagreinar sem eru lítið sem ekkert stundaðar á Íslandi. Eftir að þau fluttu til Svíþjóðar fékk Hófi tækifæri til að æfa og keppa í lengri og brattari brekkum og fékk góða

■ Á Nývangi, heimavelli Barcelona.

reynslu þar, bæði í risasvigi og bruni. Aðspurð segir hún að henni finnist svo ótrúlega gaman í hraðagreininum og því hafi hún ákveðið að setja meiri orku í þær auk þess sem þær eiga mjög vel við hana. Á síðasta keppnistímabili náði hún sínum besta árangri í bruni og stefnan hefur verið sett upp á við eftir það.

Þegar þau eru spurð hvort þau nái að verja tíma saman þegar þau eru bæði að æfa og keppa á hæsta stigi í sinni íþrótt, segjast þau nýta allan þann tíma sem þau fá saman sem best og reyna þá að gera eitthvað skemmtilegt. Yfir sumarið æfa þau stundum saman í ræktinni og á hlaupabrautinni, svo finnst Degi mjög gaman að fá Hófi með á hjólaskíði. Þau hafa líka mikinn áhuga á hreyfingu yfir höfuð og reyna að hreyfa sig mikið saman, fara að hjóla, á fjallaskíði og stunda utanvegahlaup sem dæmi og þegar þau eru á Íslandi nota þau tækifærið og fara mikið í sund og í saunu. Hófi og Dagur hafa bæði mikinn áhuga á öðrum íþróttum en skíðum og fylgjast með nánast öllu, boltagreinum, öðrum vetrariþróttum, lyftingum, crossfit og áfram mætti telja. Þau telja mikilvægt að leika sér

nógu lengi og prófa sem flestar íþróttir. Það hefur komið þeim báðum vel að hafa breiðan íþróttagrunn, ekki bara í keppnisíþróttinni sem þau völdu á endanum heldur líka í lífinu almennt.

Það er engin uppgjafartónn í þeim þó auðvitað hefur tilhugsunin um hið klassíska 9–5 líf komið upp. Svona skíðalíf er ekki alltaf dans á rósum og stundum blæs aðeins á móti. Þá finnst þeim mikilvægt að minna sig á forréttindin sem felast í því að fá að stunda sína íþrótt og njóta þess. Þrátt fyrir annasamt líf og mikil ferðalög tengd æfingum og keppni hafa þau ekki látið námið sitja á hillunni. Þau stefna bæði á að hafa lokið grunnnámi í háskóla á næsta ári en Dagur er að klára sína aðra BSc. gráðu, þá fyrri úr viðskiptafræði og seinni úr sjávarútvegsfræði. Hófi er að ljúka grunnnámi í líftækni í haust og stefnir á meistaranám eftir það. Samhliða náminu næstu árin, stefna þau á að stunda skíðin af krafti enda gera þau ekkert skemmtilegra en að vera á skíðum.

En það er ekki nóg að æfa hraða, tækni, úthald og styrk, andlega hliðin skiptir alveg jafn miklu máli og líkamlega formið. Dagur og Hófi telja sig vera heppin með hvort annað og finna styrk í sínu sambandi enda eru þau oft í svipuðum sporum. Bæði hafa þau unnið með sérfræðingum sem hafa gefið góð ráð þegar álagið er mikið en þau telja einnig mikilvægt að geta leitað til hvors annars, rætt saman og fundið lausn í sameiningu.

Hófi og Dagur eru bæði með það stóra markmið að fara á Ólympíuleikana á Ítalíu 2026. Fram að þeim eru fleiri stórmót sem þau stefna á eins og Heimsmeistaramótið í skíðagöngu 2025 í Þrándheimi og Heimsmeistaramótið í alpagreinum í Saalbach 2025. Markmiðið er einnig að tryggja sér sæti í heimsbikurnum og keppa þar fyrir Íslands hönd næstu árin.

Bæði eru þau Hófi og Dagur sterkar persónur, sýna metnað og eru einbeitt í að ná sínum markmiðum. Framtíðin er þeirra og það verður gaman að fylgjast með þeim næstu árin verða enn betri og vinna sína sigrar bæði hér heima og erlendis.

DAGSKRÁ

SKÍÐAVIKUNNAR 2024

MIÐVIKUDAGUR 27. MARS

17:00 Setning skíðavikunnar á Silfurtorgi

Skíðafélag Ísfirðinga verður með kaffi, köku og súpu til sölu á staðnum.

17:30 Sprettganga SFÍ

Fer fram í Hafnarstræti, skráning á staðnum.

19:00 Páskaveisla Björgunarfélags Ísafjarðar

Björgunarfélag Ísafjarðar ætla að starta páskunum á Ísafirði með styrktarkvöldi miðvikudagskvöldið 27. mars og opnar húsið kl 19:00.

Miðaverð á matinn er 7.500 kr

Miðaverð á ballið er 3.500 kr

Happdrættismiði í boði á 1.000 kr.

-Kjöttvenna ásamt franskri súkkulaðiköku

-Happdrætti með veglegum vinningum

-Skemmtiatriði.

-Veislustjórn verður í höndum landspekktra skemmtikrafta sem verða kynntir inn síðar, við munum uppfæra dagskránnar þegar nær dregur.

Miðapantanir í síma 776-8665 eða á netfangið stjorn@jaki.is

20:00 Hvað nú? - Halldór Smáráson og Sæunn Þorsteinsdóttir

Halldór Smáráson og Sæunn Þorsteinsdóttir halda tónleika í Hömrum, sal Tónlistarskóla Ísafjarðar, undir yfirskriftinni Hvað nú?.

21:00 Logn - Eyjólfur Kristjáns startar páskunum

Eyjólfur Kristjáns startar páskunum með notalegri stemmingu á Logn, restaurant & bar.

22:00 Næturfossavatnið

Næturfossavatnið, þar sem gengið verður inn í kvöldið og nóttina.

FIMMTUDAGUR, SKÍRDAGUR 28. MARS

10:00 Skíðasvæðin í Tungudal og á Seljalandsdal opna fyrir íbúum og gestum Ísafjarðarbæjar

10:00 Fjallaskíðaferð í Botnsdal

Skinnað upp og brunað niður. Leiðarval við allra hæfi.

10:00 Café Karfa og kökubasar

Frá klukkan 10 - 14 á Skírdag verður café karfa í íþróttahúsinu á Torfnesi. Belgískar vöflur og meðdí.

12:00 Skíðaskotfimi á Seljalandsdal

Einstakt tækifæri til að spreyta sig í skíðaskotfimi.

17:00 Lífið er lotterí í Kómedíuleikhúsinu

Lífið er lotterí er söngdagskrá tileinkuð textasmiðnum og leikskáldinu Jónasi Árnasyni.

18:30 Logn - Valdimar og tveggja rétta

Tónleikar og tveggja rétta máltíð á Logn, restaurant & bar.

20:00 Edinborgarhúsið - 80's veisla

Við endurtökum leikinn síðan í fyrra og keyrum upp stuðið fyrir páskana á Ísafirði með 80's veislu á skírdag 28. mars í Edinborgarhúsinu. Sem fyrr ráðumst við ekki á garðinn þar sem hann er lægstur, því flutt verða lög eftir Cutting Crew, AC/DC, Supertramp, Gary Moore, Heart, Bon Jovi og fleiri. Húsið opnar kl. 20:00 og tónleikarnir hefjast kl. 21:00. Miðaverð er 5.900 kr.

20:00 Tónlistar- og helgistund í Flateyrarkirkju

Tónlistar- og helgistund á skírdag kl. 20 í Flateyrarkirkju. Allir velkomnir.

Einnig er hægt að sjá dagskrá skíðavikunnar á paskar.is

SKÍÐAVIKAN

KIPPTU MÉR ÚT!

ALDREI 2024

29.03 - 30.03

BOGOMIL FONT ★ HAM
OF MONSTERS AND MEN
LÚÐRASVEIT TÓNLISTARSKÓLANS
MUGISON ★ GDRN ★ EMMSJÉ GAUTI
INSPECTOR SPACETIME
HELGI BJÖRNSSON ★ SPACESTATION
NANNA ★ DR. GUNNI OG HEIÐA EIRÍKS
HIPSUMHAPS ★ CELEBS ★ BIRNIR
MÚSIKTILRAUNABANDIÐ 2024

ALDREI FÓR ÉG SUÐUR Á ÍSAFIRÐI Í 20 ÁR

aldrei.is

ICELANDAIR

RÁS 2

kerecis

EIMSKIP

1. Aldrei fór ég suður
2. Aldrei-hornið
3. Maður gerir ekki rassgat einn, ljósmyndasýningin
4. Veitingastaður / Restaurant
5. Líkamsrækt / Gym
6. Hraðbanki / ATM
7. Lögreglan / Police
8. Sundlaug / Swimming pool
9. Apótek / Pharmacy
10. Ísafjarðarkirkja / Church
11. Alpýðuhúsið / Cinema
12. Gamla sjúkrahúsið / Culture House
13. Upplýsingamiðstöð / Tourist Info Office
14. Vínbúðin / Liquor Store
15. Sjúkrahús / Hospital

MJÖG GOTT AÐ VITA GOOD TO KNOW

Sími/Tel: **112** - Neyðaraðstoð / Emergency

Sími/Tel: **1777** - Vegagerðin, færð á vegum, umferdin.is / Road conditions, umferdin.is

Teikning: Ómar Smári
Höfundarréttur: Eyþór Jónsson

**UPPLÝSINGAR UM PÁSKAOPNUN ÝMISSA
ÞJÓNUSTUAÐILA Á SVÆÐINU MÁ FINNA Á PASKAR.IS**

**FOR OPENING HOURS IN SHOPS AND OTHER
SERVICES DURING EASTER WEEKEND SEE PASKAR.IS**

Aldrei

láta neitt fram hjá þér fara

ALDREI MATHÖLL

AFÉS skemman opnar kl. 18.00 bæði kvöldin og við hvetjum alla gesti að koma snemma, smakka á kræsingum úr Aldrei-Mathöllinni og missa ekki af neinu á sviðinu.

Boðið verður upp á spennandi rétti og drykki sem setja tóninn fyrir tónlistarveisluna. Þekktir partíplötusnúðar skemmta fólki fyrir tónleika og á milli atriða.

MAÐUR GERIR EKKI RASSGAT EINN

Aldrei fór ég suður hefur nú í 20 ár fært samfélaginu okkar ómælda gleði og ógleymanlegar stundir og gert páskana á Ísafirði að sjálfsögðum áfangastað fyrir gesti af öllu landinu. Ekkert af þessu væri mögulegt ef ekki væri fyrir þá óteljandi sjálfboðaliða sem leggja hendur á plóg á ári hverju.

Maður gerir ekki rassgat einn er yfirskrift ljósmyndasýningar sem heiðrar sjálfboðaliðana sem hafa starfað á bak við tjöldin og komið Aldrei fór ég suður á koppinn ár eftir ár, í heil 20 ár. Sýningin opnar föstudaginn langa kl. 15:00 í porti Vestrahússins og eru öll velkomin.

ALDREI HORNID

Eins og flest okkar vitum þá er alltaf frítt inn á Aldrei fór ég suður. Sem er auðvitað algjört dekur fyrir álíka veislu. En hópurinn sem stendur að veislunni leggur sig hart fram með að selja veitingar og varning til þess að fjármagna fjörið. Og varningurinn, húfurnar, peysurnar og allt það, tollir ávallt í tískunni. Aldrei-búðin opnar viku fyrir hátíð, föstudaginn 22. mars og verður opin sem hér segir:

Fös. 22.03. Kl. 13 - 18

Sun. 24.03. Kl. 13 - 16

Þri. 26.03. kl. 13 - 18

Fim. 28.03. kl. 13 - 17

Lau. 30.03. kl. 13 - 17

★ Lau. 23.03. Kl. 13 - 16

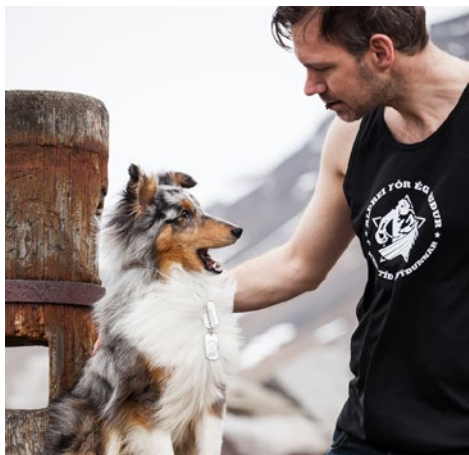
★ Mán. 25.03. kl. 13 - 18

★ Mið. 27.03. kl. 13 - 19

★ Fös. 29.03. kl. 13 - 17

★

Svo verðum við vitaskuld með varningssöluna á hátíðarsvæðinu!

aldrei.is - þú finnur okkur á netinu...

FÖSTUDAGURINN LANGI 29. MARS

10:00 Skíðasvæðin í Tungudal og á Seljalandsdal opna fyrir íbúum og gestum Ísafjarðarbæjar

10:00-16:00 Furðufatadagur í Tungudal

Fólk er hvatt til að mæta uppáklætt. Kveikt verður í grillinu um hádegi, börnin geta látið mála sig og sælgæti mun rigna af himnum ofan.

10:00 –11:00 Helgigangan

Á föstudaginn langa verður hin hefðbundna helgiganga. Lagt verður af stað frá Flateyrarkirkju kl. 10 og gengið að Holtskirkju. Það verður boðið upp á hressingu í Holtskirkju að göngu lokinni og þátttakendur aðstoðaðir við að komast í bíla sína að göngu lokinni. Allir velkomnir.

12:00 Karamelluregn í Tungudal

Veðurspáin er góð í Tungudal á föstudaginn! Það spáir karamelluregni.

14:00 Dimmalimm í Kómedíuleikhúsinu

Dimmalimm er án efa eitt ástsælsta ævintýri þjóðarinnar. Sagan er eftir listamanninn Mugg frá Bildudal. Ævintýrið fjallar um prinsessuna Dimmalimm sem eignast góðan vin sem er stór og fallegur svanur. En einsog í öllum góðum sögum þá gerist eitthvað óvænt og ævintýralegt.

Leikritið um Dimmalimm var frumsýnt í Þjóðleikhúsinu í mars 2019 og var sýnt aftur og aftur fyrir smekkfyllu húsi. Leikurinn hefur verið á fjölnum hér og þar síðan og fengið ævintýralegar viðtökur.

Kómedíuleikhúsið Haukadal Dýrafirði.
Miðasala: midix.is – Miðasölusími: 891 7025
Miðaverð: 2.500.- kr.

Aldrei fór ég suður, Rokkhátíð alþýðunnar

LAUGARDAGUR 30. MARS

10:00 Skíðasvæðin í Tungudal og á Seljalandsdal opna fyrir íbúum og gestum Ísafjarðarbæjar

10:00-21:00 Kvöldopnun í Tungudal

Kvöldopnun á Skíðasvæðinu í Tungudal.
Opnum 10 og lokum 21:00.

11:00-13:00 Páskaeggjamót HG í Tungudal

Allir krakkar fæddir 2012 og síðar geta tekið þátt í þrautabrautum. Þegar börn klára ferð í brautinni fá þau páskaegg.

11:00-13:00 Páskaeggjamót HG á Seljalandsdal

Allir krakkar fæddir 2012 og síðar geta tekið þátt í þrautabrautum. Þegar börn klára ferð í brautinni fá þau páskaegg.

12:00 Karamelluregn á Seljalandsdal

Veðurspáin er góð á Seljalandsdal á laugardaginn! Það spáir karamelluregni.

Aldrei fór ég suður, Rokkhátíð alþýðunnar

SUNNUDAGUR 31. MARS

10:00 Skíðasvæðin í Tungudal og á Seljalandsdal opna fyrir íbúum og gestum Ísafjarðarbæjar

11:00 Hátíðarmessa og messukaffi í Ísafjarðarkirkju

Hátíðarmessa og messukaffi verður í Ísafjarðarkirkju páskadag klukkan 11. Kvenfélagið býður upp á messukaffi að messu lokinni.

11:00 Páskamessa í Hólskirkju

Páskamessa verður haldin í Hólskirkju kl. 11 á páskadag.

14:00 Páskamessa í Suðureyrarkirkju

Páskamessa verður haldin í Suðureyrarkirkju kl.14 á páskadag.

Einnig er hægt að sjá dagskrá skíðavikunnar á paskar.is

SKÍÐAVIKAN

Skelltu þér í sund um páskana

	Flateyri	Ísafjörður	Suðureyri	Þingeyri
25. mars	Lokað	7-21	17-20	8-12 og 14-21
26. mars	15-20	7-21	16-20	8-12 og 14-21
27. mars	15-20	7-21	16-20	8-12 og 14-21
Skírdagur	13-20	10-18	13-20	10-18
Föstud. langi	13-20	10-18	13-20	10-18
30. mars	13-20	10-18	13-20	10-18
Páskadagur	11-16	10-15	11-17	12-18
Annar í páskum	Lokað	10-17	Lokað	12-18

ÍSAFJARÐARBÆR

RÖR ÁS EHF

**PÍPULAGNIR, MEINDÝRÆYÐING OG FL.
SUDURTANGA 2, 400 ÍSAFIRÐI
VÁLUR RICHTER SIMI 8641341**

Siggatún: skíðasvæði fyrir anarkista og nýgræðinga

Gylfi Ólafsson

Á innri hópi starfsmanna virðulegrar stofnunar hér í bæ var verið að safna ábendingum um lífið eftir vinnu fyrir fólk sem var nýflutt í bæinn. Einn starfsmaður sendi tengil á Facebook-hópinn Siggatún og fylgdi úr hlaði með þessum orðum: „Fyrir skíðagarpa og -gerplur sem eru ekki algjörlega integreruð í samfélagið vil ég benda á þennan hóp hér sem er utan um svona underground-anarkistaskíðasvæði sem er rekið af einum manni inni í firði. Engar Alsgárðbrekkur eða bankastjóra-beygjur heldur í mesta lagi ýtubrekkur og framsóknarglompur.“

Siggatún, Góustaðatún sem liggur við götuna Árholt í Holtahverfi, á sér langa sögu sem skíðasvæði. Hægt er í því samhengi að minnst þess að íbúar Árhólts á níunda áratugnum héldu þar skíðamót með páskaegg í verðlaun. Þar á undan teygðu skíðakeppnir íþrótta- og málfundafélagsins Ármanns um þetta svæði, en þá hafði Holtahverfið ekki byggst upp í núverandi mynd. Um miðjan tíunda áratuginn bjó Björn Harðarson í Árholti en vann á Vegagerðinni og gerði það að leik sínum að draga skíðaspor á leið sinni til og frá vinnu (eða í hádegishléinu). Þetta kom sér vel á árunum strax í kjölfar snjóflóðsins 1994 þegar skíðasvæðið var í lamasessi.

En síðustu misseri hefur svæðið gengið í endurnýjun lífdaga, þökk sé Gauta Geirssyni og gömlum Viking-snjósleða með skíðaspor í eftirdragi. Stundum er sporið dregið á Siggatúninu sjálfu, stundum byrjar það þar en teygir sig upp fyrir Vegagerð og undir snjóflóðavarnargarðana við Holtabraut. Alltaf er hægt að styttta sér leið og laga vegalengdina að dagsforminu.

Brautartroðslan tekur mið af tækinu sem er notað. Sporin geta verið mjúk og óslétt, en brekkurnar eru ekki brattar og fyrir íbúa Holtahverfis—sérstaklega börnin—er þægilegt að geta farið á skíði bókstaflega fyrir utan húsið sitt. Troðslan er

■ Viking-snjósleði sem notaður er við troðsluna.

sveigjanleg gagnvart snjóalögum og tekur stuttan tíma.

Upplýsingar um brautartroðslu er að finna á Facebook-hópi sem

■ Elísabet Samúelsdóttir gæðir sér á tvíreyktu hangikjöti á Siggatúni, en jólaandinn greip frænda hennar, Gauta, árið 2023.

heitir Siggatún og er opinn öllum. Ekki er tekið gjald fyrir notkun brautanna.

■ Hringurinn sem troðinn var á jóladag, 2023.

ALDREI FÓR ÉG SUÐUR í 20 ár

Hin eina sanna rokkhátíð alþýðunnar, Aldrei fór ég suður, fagnar 20 ára afmæli í ár og af því tilefni verður blásið í alla lúðra um páskana, ekki aðeins í Kampa-skemmunnni heldur einnig með sérstökum afmælisviðburðum í tengslum við hátíðina. Þar verður kastljósinu meðal annars beint að þeim fjölmörgu sjálfboðaliðum sem hafa gert framkvæmd Aldrei fór ég suður mögulega síðustu tvo áratugina.

Eins og frægt er orðið fengu Örn Elías og faðir hans Guðmundur M. Kristjánsson (Mugison og Mugi-papa) þá flugu í höfuðið að stofna tónlistarhátíð á Ísafirði þar sem landsþekkt tónlistarfólk kæmi fram í bland við stjórnur að heiman. Nú tveimur áratugum seinna hafa tæplega 500 hljómsveitir og tónlistarfólk stigið þar á stokk og fjöldi fólks streymir vestur á hverjum páskum til þess að skemmta sér með heimafolk og rokka frítt í óviðjafnanlegri Aldrei-stemmningu.

Hinn heimilislegi rokk-andi sem ríkir yfir hátíðinni sýnir þó ekki endilega þá miklu vinnu sem liggur að baki hátíðarhöldunum því eins og óformlegt mottó hátíðarinnar segir: **Dú gerir ekki rassgat einn.** Heill her Vestfirðinga stendur að baki því að gera hátíðina jafn frábæra og hún er. „Það er magnað að finna samhuginn og samvinnuna hjá heimafolk. Þetta hefur einnig fjöldinn allur af tónlistarfólki fundið. Gestrisnin og góðmennskan, viðtökurnar uppi á sviði, allt spilar þetta saman til að búa til einstaka hátíð,“ segir Kristján

Freyr Halldórsson rokkstjóri. Á hann þar við allt frá bakhjörnum Aldrei og sjálfboðaliðunum sem standa að hátíðinni til gestanna sem mæta og kaupa varning til styrktar henni – allir leggja sitt á vogarskálarnar til að gera hátíðina að þeirri bestu hverju sinni.

Má þar nefna að Aldrei fór ég suður hefur ætíð verið hýst af góðvinum hennar, nú síðustu ár í húsnæði rækjuverksmiðjunnar Kampa við (Aldrei fór ég) Suðurgötu, þar áður í húsnæði KNH á Grænagarði, í brettasmiðju við Sundahöfn, ótilbúnu Edinborgarhúsi og í sushi-verksmiðjunni Sindrabergi við smábátahöfnina, þar sem fyrsta hátíðin var haldin árið 2004.

Myndasýning um sjálfboðaliðaherinn

Þá er fjöldi fólks sem vinnur í undirbúningsnefndum í aðdraganda páskanna, enda í mörg horn að líta.

ÞÚ GERIR EKKI RASSGAT EINN

Nefndirnar undirbúa sölu veitinga og varnings, sjá um að skemman sé klár, og passa upp á tæknimálin. Þegar hátíðin hefst fjölgar sjálfboðaliðunum enn frekar; fjölmargar hendur aðstoða við matsölu, söluvarning, gæslu á svæðinu, myndatökur, baksviðsstúss, frágang og margt, margt fleira. „Hópur ísfirska góðborgara er mættur á vaktina áður en við tökum upp símann,“ segir Kristján þakklátur og bætir við að nánast hver einasti íbúi norðanverðra Vestfjarða komi að hátíðinni með einum eða öðrum hætti og því beri að hampa.

„Eitt af því sem við gerum til að fagna 20 ára afmælinu er að setja upp sögusýningu á meðan hátíðin

stendur yfir, í samstarfi við Ísafjarðarbæ og Listasafn Ísafjarðar. Þar verða sýndar ljósmyndir af fólkinu sem hefur unnið hörðum höndum bakvið tjöldin síðustu 20 árin.“ Sýningin verður í porti Vestrahússins og opnar klukkan 15 á föstudaginn langa.

Enginn þarf að efa að þakklætið til skipuleggjenda sé gagnkvæmt meðal hátíðargesta sem leggja leið sína í skemmuna um komandi páska. Óhætt er að búast við miklum fjölda

og stanslausu fjöri líkt og fyrri ár. Eftir tuttugu ár af rokki og kærleika er Aldrei fór ég suður orðinn órjúfanlegur partur af Skíðavíkunni og páskum á Ísafirði.

Ljósmyndir: Ágúst Atlason, Ásgeir Drastarson, Haukur Sigurðsson, Halldóra Norðdahl og Páll Önundarson

HÓRM

Útilega í Harðarskálanum í óveðrinu mikla í febrúar 1968

Elísabet Þorgeirsdóttir

Dagana 5. til 6. febrúar 1968 gekk yfir eitt versta óveður í manna minnum. Í Ísafjarðardjúpi hreif veðrið með sér 26 sjómenn af tveimur breskum togurum og Heiðrúnu frá Bolungarvík. Margir muna eftir því kraftaverki að einn breskur sjómaður, Harry Eddom, komst lífs af en aldrei hefur verið sagt frá því að þessa sömu daga var hópur ísfirska unglingsstúlkna í útilegu í Harðarskálanum og þurfti að halda kyrru fyrir sólarhring lengur en áætlað var. Skíðablaðið hafði samband við eina úr hópnum, Elísabetu Þorgeirsdóttur, sem tókst að finna fimmtán aðrar og saman hafa þær rifjað atburðinn upp, nú 56 árum síðar. Hún náði líka í Egil Þórólfsson og Einar Högnason sem voru fararstjórar og Kristján Rafn Guðmundsson skíðagöngumann sem fór tvisvar upp í skála til hjálpar.

Hópurinn sem fór í útileguna var að æfa handbolta með Herði eftir að Einar Högnason skósmiður tók þátt í að endurreisa handboltadeild Harðar og fór að þjálfva unglinga ásamt Agli Þórólfssyni. Við sem fórum í útileguna vorum 12 og 13 ára, fæddar 1955 og 1954. Við höfðum ekki haft tækifæri til að æfa handbolta fyrr og kviknaði sú hugmynd í hópnum að fá leyfi forráðamanna Harðar til að fara í útilegu í skála félagsins á Seljalandsdal. Við höfðum aldrei komið í þennan skála en þótti hann spennandi, bæði vegna nálægðar við skíðasvæðið og vegna þess að hann var mun stærri en skáta-skálinn Dyngja á Dagverðardal sem við þekktum vel. Ég minnst þess að hafa þurft nokkrar rökræður við foreldra mína til að fá leyfi til fararinnar en það fékkst og ekki virðist hafa þótt tiltökumál að stutt væri liðið á Þorra. Engin minnst þess að vitað hafi verið af slæmri veðurspá enda voru þær frumstæðari á þeim tíma en nú er.

Árið 1968 var nælon varla komið til

■ Líkan af Harðarskála eins og hann leit út árið 1968.

sögunnar í gerð bakpoka, svefnpoka né útivistarfatnaðar og allt slíkt mun þyngra og óþjálfa en síðar varð. Skíðæign var heldur ekki á allra færi en snjópotur úr plasti þóttu mikil nýlunda og nokkrar slíkar með í för. Við sem áttum skíði höfðum þau með og vorum glaðar þegar okkur bauðst að fara upp með skíðalyftunni sem hafði verið sett upp um haustið. Sigrún Grímsdóttir rifjar upp: „Þetta var í fyrsta skiptið sem ég fór í neðri lyftuna. Ég var með þungan hermanna bakpoka og hermanna svefnpoka og ég datt úr lyftunni í hvert skipti sem hún þeytti mér af stað.“ Jónína Margrét Guðmundsdóttir segir hins vegar. „Ég og fleiri áttum ekki skíði og sumar voru með snjópotur. Við löbbuðum því frá Skíðaskálanum og upp eftir. Ég öfundaði smá þær sem fóru upp með lyftunni og renndu sér niður að Harðar-skálanum.“

Snjópotur fuku út í buskann

Þó ferðin væri erfiðari fyrir þær sem gengu upp eftir ríkti gleði og spennan í hópnum þegar í Harðar-skálann var komið. Fararstjórnir kveiktu á olíuofnum til að hita húsið en illa gekk að kveikja á

ljósavélinni eins og fram kemur í frásögn Egils Þórólfssonar. Einar Högnason segist hafa tekið með mjólk í stórum brúsa sem notuð var til að hita kakó og hver og ein var með smurt nesti. Fljótlega fór að hvesa og fauk útihurðin upp hvað eftir annað. Meiningin var að leika úti við á skíðum eða snjópotum en lítið varð af því vegna veðurs. Jónína Margrét rifjar upp: „Ég man að við Fanney fórum út og ætluðum að renna okkur á snjópotunni sem hún var með en við vorum varla komnar út þegar snjópotan fauk út í buskann.“ Sömu minningu á Ólöf Guðfinnsdóttir: „Ég var með snjópotu sem fauk þegar ég stóð í dyrunum. Hún fannst svo seinna um sumarið, lengst í burtu. Hún var merkt og ég fékk hana til baka frá ótrúlegu fólki sem var í fjallgöngu.“

Hlustað á Hljóma og sagðar draugasögur

Um kvöldið voru hitaðar pylsur en vegna þess hve illa gekk að loka útihurðinni og snjóaði inn hélt hópurinn til á efri hæðinni í einni kós. Margar muna eftir plötu-spílaranum sem gekk þar til batteriinn kláruðust. Jónína Margrét segir: „Meðferðis var plötuspilari

og plata með Hljómum sem var spiluh endalaust. Ég þoli ekki Hljóma eftir þetta. Við höfðum hita en ekki rafmagn. Ég man að ég var með vasaljós.“ Guðrún H. Guðmundsdóttir segir: „Mínar helstu minningar um þessa ferð var hversu við skemmtum okkur vel, þrátt fyrir veðurfarið. Man svo vel eftir því þegar við lágum á kafi ofan í svefnpokunum okkar og spjölluum. Um kvöldið, í niðarmyrkri byrjaði einhver að segja okkur draugasögur. Ég man enn hvað við skriktum og hrylltum okkur til skiptis.“

Veðrið fór stöðugt versnandi og eftir miðnætti breyttist það í aftakaveður eins og lesa má um í ýmsum frásögnum af þeim hræðilegu atburðum sem urðu næsta sólarhringinn, t.d. í bókinni Útkall í Djúpinu eftir Óttar Sveinsson. Það hvein og söng í öllu í Harðarskalanum og brestir heyrðust í þakinu eins og það væri að rifna af húsinu. Þrátt fyrir þetta minnumst við þess ekki að hafa verið hræddar. Jónína Sesselja Guðmundsdóttir segir: „Í útilegunni í Harðarskála hafði ég á tilfinningunni að okkur myndist þetta allt mjög ævintýrlegt en vorum ekki hræddar. Við vorum vanar vondum veðrum.“ Erla Jóhannsdóttir tekur í sama streng: „Ég man hvað mér fannst við öruggar inni í skálanum og datt ekki í hug að einhver hefði áhyggjur af okkur“. Guðrún H. bætir við: „Foreldrar mínir höfðu verið á þorrabloti þetta kvöld í Hnífsdal og urðu að gista hjá vinum um nóttina og sögðu mér að þau hefðu verið mjög áhyggjufull þar sem þau höfðu engar fregnir af hvernig okkur reiddi af.“

Ljós í glugga fyrir leitarmenn

Við erum sammála um að ótti hafi ekki gert vart við sig í hópnum þó að ljóst væri að veðrið var óvenjulega slæmt. Við kúrdum okkur ofan í pokana til að reyna að sofna eftir því sem skvaldur og draugasögur fjöruðu út. Einar Högnason segist hafa sett ljós í gluggann sem snéri niður Dalinn til að skálinn sæist ef einhverjir myndu koma okkur til aðstoðar og Sigrún Grímsdóttir rifjar upp: „Ég,

■ Þrír af bjargvættunum mynda hér í boðgöngusveit þeir Sigurður Jónsson (Búbbi), Oddur og Gunnar Péturssynir.

Magga Odds og Maggý Matt vöktum alla nóttina með vasaljós í glugganum til að gefa björgunar-sveitinni merki.“

Eftir hádegi á sunnudag var fyrirhuguð heimferð og farið að pakka saman og ganga frá í skálanum. Fanney Maríasdóttir rifjar upp: „Þegar við vorum að ganga frá í eldhúsinu var ég send ein út til að þvo kakópottinn úr snjó. Ég fór út með pottinn, lokið og eitthvað fleira en þegar ég lagði þetta frá mér þá fauk pottlokið og fleira út í buskann. Ég stóð og hugsaði með mér að ég mætti ekki týna þessu og ætlaði að hlaupa á eftir því en varð þá litið heim að skálanum sem ég sá ekki lengur vegna veðurs. Þarna tók ég þá ákvörðun að snúa aftur í skálann og láta draslið fjúka en hafði lengi samviskubit yfir þessu. Ég hefði líklega aldrei fundið skálann aftur ef ég hefði elt það sem fauk.“

Við vorum ferðbúnar en ekki þótti ráðlegt að leggja af stað vegna veðursins og leið fram á daginn. Var mikið spáð og spekulerað og reynt að rýna út um gluggana sem ekkert sást út um fyrir blindbyl. Fararstjórnarnir töldu ógerlegt að komast niður að Skíðaskála en veltu fyrir sér að við færum niður í Skóg og báðu okkur sem vorum á skíðum að fara fyrir hópnum.

■ Kristján Rafn Guðmundsson (Kitti Muggs) var fjórði bjargvætturinn og hann fór tvær ferðir í Harðarskála til að hjálpa.

Ákveðið var að binda okkur saman og var verið að vinna að því þegar dyrunum var hrundið upp og inn komu veðurbörðustu menn sem ég hef séð. Það voru skíðagöngumennirnir Oddur og Gunnar Péturssynir, Kristján Rafn Guðmundsson eða Kitti Muggs og Sigurður Jónsson eða Búbbi. Þeir höfðu brotist upp eftir til þess að koma í veg fyrir að við legðum af stað heim og sögðu að við yrðum

að halda kyrru fyrir aðra nótt. Þeir spurðu hvort við hefðum ekki heyrt tilkynningar í útvarpinu þar sem okkur var bannað að leggja af stað en svo var ekki því engin var með útvarp. Þeir uppörvuðu okkur og skildu eftir einhvern mat en lögðu svo aftur af stað út í sortann enda vanir menn og þaukunnugir aðstæðum.

Ég náði tali af Kittu Muggs sem man vel eftir þessari ferð. Hann minnir að þeir hafi komið með mjólk og Royal búðinga til okkar því vitað var að við værum orðnar matarlitlar. „Ferðin upp eftir var tiltölulega auðveld því þá vorum við með vindinn í bakið en það var mun erfiðara að fara til baka. Það bjargaði okkur að við náðum að komast að skíðalyftunni og gátum fylgt henni niðureftir og áttað okkur á eftir það hvar við vorum,“ sagði Kitti.

Ekkert hægt að gera nema bíða
Þegar ljóst var að við vorum fastar í skálanum var ekkert annað að gera en að koma okkur aftur fyrir á efri hæðinni og halda ró okkar. Einar hafði tekið með tíu súpupakka sem hann segir að hafi verið hlegið að í fyrstu en nú komu þeir sér vel. Líklega var enn til kakó en við höfðum allar klárað nestið okkar og höfum líklega gætt okkur á búðingunum sem okkur voru færðir.

Við kúrðum okkur saman á svefnpokunum og meðtókum þá staðreynd að aðstæðurnar væru alvarlegar. Jafnaðargeðið var áfram til staðar og tíminn leið við skraf og skemmtun. Við vorum vanar að syngja í útilegum og höfum örugglega gert það, fórum í leiki og höfðum ofan af fyrir okkur á ýmsan hátt á milli þess sem við hlustuðum á brestina í þakinu og ofsafengin hljóðin í vindinum. Við þjöppuðum okkur saman í minni hópum og í mínum hópi var blessunin hún Magga Odds sem nú er látin. Hún hafði setið í þungum þönkum nokkra stund og andað að sér því magnaða andrúmslofti sem verður til þegar veðurguðirnir hafa tekið af mönnum völdin og ekkert er hægt að gera nema bíða. Allt í einu bað hún nokkrar okkar að koma til sín

og sagðist hafa séð inn í framtíðina. Hún sagðist sjá tvær dagsetningar sem hún bað okkur að leggja á minnið – mig minnir að það hafi verið 6. júní og 4. nóvember – en seinna árið 1968 urðu miklir heimsviðburðir þegar Robert Kennedy og Martin Luther King voru myrtir. Hún hélt svo áfram að segja okkur hvað hún sæi um framtíð hverrar og einnar og skipti þar auðvitað mestu hverjum við myndum giftast! Þau sem þekkja Möggu vita að hún var mikil raunvísindakona og náði langt á því sviði seinna á ævinni en ég sem rifja þetta upp er viss um að hún var hvorki að grínast né setja upp leikrit okkur til skemmtunar. Henni var rammasta alvara enda stutt á milli raunveruleika og annars heims við þessar aðstæður!

„Við skíðuðum aftan við Skíðaskálann og Kitti varaði okkur við að lenda ekki ofan í skurðinum eða vatnsfallinu sem fór undir brúna á Skíðaveginum“

Í minningunni rennur tíminn saman frá því að okkur var sagt að halda kyrru fyrir og þangað til daginn eftir að veðrið gekk niður. Það hafði frést að skip væru að berjast um í Djúpinu og jók það mjög á alvöruna sem við upplifðum. Sjóslys voru tíð á þessum árum og við vanar að finna fyrir þeirri bitandi tilfinningu að vona að menn kæmust heilir heim úr baráttunni við hafið. Við vissum líka að sú barátta gæti tapast en okkur óraði ekki fyrir því að svo margir væru að berjast fyrir lífi sínu á þessum augnablikum. Guðrún Ólöf Guðmundsdóttir rifjar upp: „Alltaf þegar ég sé fréttamyndir af atburðum sem tengjast þessu veðri þá fæ ég ónotatilfinningu og tengi við útileguna í Harðarskálann.“ Jónína Sesselja segir: „Ég tengdi fiflagang og draugasögur kvöldið

áður við andmæli margra stelpnanna um að einhverjir myndu deyja ef fiflast væri í guði. Það rifjaðist upp fyrir okkur eftir fréttirnar af skipssköðunum.“ Og Jónína Margrét segir. „Ég man ekki eftir að ég hafi verið hrædd þarna uppfrá þrátt fyrir veðurofsann. Kannski gerði maður sér ekki grein fyrir hvað veðrið var rosalegt.“ Fanney bætir við: „Þetta var verulega skemmtileg ferð en einhverra hluta vegna verður mér oft hugsað til hennar þegar veðrið er brjáláð úti enn þann dag í dag.“

Bundnar saman í halarófu

Þegar liðið var fram á mánudag 6. febrúar gekk veðrið niður og óhætt var að halda heim. Nokkrir menn komu upp eftir til aðstoða okkur og var Kitti Muggs einn þeirra. Hann tók að sér hópinn sem var á skíðum og renndum við okkur á eftir honum heim á leið. Mér er minnisstætt þegar við komum inn í bæinn hvað skafið hafði í óvenjulega skafla, hvað allt var úfið og illúðlegt yfir að líta og eins og dauðinn væri sjáanlegur þegar horft var út á Djúpið.

Ásta Kristjánsdóttir rifjar upp: „Við skíðuðum aftan við Skíðaskálann og Kitti varaði okkur við að lenda ekki ofan í skurðinum eða vatnsfallinu sem fór undir brúna á Skíðaveginum. Það voru allir hræddir um okkur og heima var mamma og hafði ekki hugsað um annað. Hún gaf það eiginlega út að þetta yrði mín síðasta ferð upp á skála í útilegu.“

Ferðin niður tók lengri tíma fyrir þær sem voru gangandi og margar minnast hennar. Guðrún H. segir: „Ferðin niður er mjög eftirminnileg þar sem gangan var mjög erfið, við sukkum í snjó með búnaðinn á bakinu. Ég man eftir að strákarnir sem leiddu okkur niður skiptust á að bera pokana okkar smá spöl í einu. Eins vorum við látnar halda í kaðal þar sem vanur maður var fremst og annar aftast og fylgst með að engin heltist úr lestinni. Eins man ég vel hvernig buxurnar sem ég var í voru stífar af snjó og bleytu og hefðu getað staðið sjálfar þegar heim var komið.“

Fanney bætir við: „Það var mjög

„Ég man hvað heimferðin var erfið. Ég man að ég fékk kalbletti í andlitið. Ég man hvað það var gott að koma heim.

Ég fann að það var erfitt hjá foreldrum mínum að vita af mér í þessum aðstæðum.“

erfitt að ganga í snjónum í blautum stígvélum sem voru full af snjó, buxurnar rennandi blautar og bakpokinn þungur. Við sem áttum ekki skiði höfum líklega átt erfiðari ferð niður dalinn. Ég man ekkert eftir því þegar ég kom heim, hef

líklega verið orðin verulega þreytt þá.”

Erla Jóhannsdóttir rifjar upp: „Ég átti engin skiði, fékk þau í fermingargjöf, og var með litla rauða snjóbotu sem ég dró hluta af dótinu á. Svefnpokinn var svo þungur og alltaf að detta af þotunni. Þegar ég öslaði snjóinn var mér alveg sama hvort svefnpokinn hefði týnst. Man ekki hvaða samviskusama stelpa var á eftir mér sem lét mig alltaf vita þegar pokinn valt af snjóbotunni.”

Og Guðrún Ó segir: „Ég man hvað heimferðin var erfið. Ég man að ég fékk kalbletti í andlitið. Ég man hvað það var gott að koma heim. Ég fann að það var erfitt hjá foreldrum mínum að vita af mér í þessum aðstæðum.”

Jónína Margrét man lítið eftir heimferðinni en þó þetta: „Heimferðin er líka einhversstaðar langt í minninu en ég man þegar ég labbaði fram hjá Bókhöðunni þá var snjórinn svo mikill að ég horfði niður í gluggann.”

Það var sem sé gengið alla leið heim, enginn bíll fenginn til að ná í hraktar unglingsstúlkur enda líklega ófært um bæinn. Sem betur fer skiluðu allar sér heilar heim og munu aldrei gleyma þessum óveðursdögum á fjöllum. Eða eins og María Kristjánsdóttir segir: „Allir sem ég þekki hafa heyrt mína sögu af þessari útilegu, því alltaf þegar talið berst að sjóslysunum og óveðrunum heima þá rifja ég þessa sögu upp.”

Þær sem náðist í til að rifja söguna upp, úr árgangi 1955: Ásta Kristjánsdóttir, Bergljót Halldórsdóttir, Erla Jóhannsdóttir, Fanney Maríasdóttir, Guðrún B. Magnúsdóttir, Jónína Margrét Guðmundsdóttir, Jónína Sesselja Guðmundsdóttir, Kristín Jónsdóttir, Ólöf Guðfinnsdóttir, Sesselja M. Matthíasdóttir og Sigrún Grímsdóttir. Úr árgangi 1954: Elísabet M. Ástvaldsdóttir, Guðrún H. Guðmundsdóttir, Guðrún Ó. Guðmundsdóttir og María Kristjánsdóttir.

Skíðað í Bolungarvík

Margrét Halldórsdóttir

Í 75 ára afmælisriti UMFB árið 1982 birtist ítarleg grein um skíðaiðkunni í Bolungarvík eftir Hrein Eggertsson. Hér birtist hún í styttri og órlítið breyttri útgáfu sem unnin var af Margréti Halldórsdóttur.

Í fundargerðarbók ungmennafélagsins frá árinu 1907 kemur fram að 16. júní það ár bauðst páverandi formaður til að útvega nokkur pör af skíðum til afnota fyrir félagsmenn. Var honum falið að kaupa fimm pör. Þessi ákvörðun er mjög merkilegt frumkvæði á þessum tímum og miður að ekki skuli vera nægjanlega kunnugt nú hvernig til tókst. Fróðir menn hafa þó sagt að skíðin hafi komið að miklum notum og að líkindum verið tvisvar sinnum til viðbótar ráðist í skíðakaup á vegum félagsins. Það er vel kunnugt að skíði voru fyrr á tímum mikið notuð sem samgöngutæki á vetrum þegar snjóar hömluðu för manna. Hitt er fáheyrdara að ungmennafélög hafi þannig reynt að fá fólk til að iðka skíðamennsku sem íþrótt. Líkur benda til að hér hafi þó verið um að ræða tiltölulega fámennan hóp áhugasamra ungmennafélaga heldur en almenna notkun. Þeir munu þó hafa reynt með sér og haldið nokkur skíðamót.

Árið 1942 kom skíðakennari, Guðmundur Hallgrímsson, frá Grafargili í Öndarfirði. Guðmundur kenndi um tíma og var þátttaka í námskeiði hans mjög góð. Fleiri skíðanámskeið voru haldin á árunum 1947–1950. Veturinn 1957 til 1958 kom skíðakennari hingað á vegum barna- og unglingaskólans og hélt hálfsmánaðar námskeið sem talið er að 40% nemenda hafi sótt. Næstu árin komu skíðakennarar hingað af og til um lengri og skemmri tíma.

Það tilheyrir íþróttum að þátttakendur reyni með sér í keppni. Slíkt er hvatning til dáða, eykur ánægjuna og auglýsir íþróttina. Sparisjóður Bolungarvíkur gaf á sínum tíma tvo farandbikara sem Bolvíkingar gætu keppt um. Annan fyrir nemendur í barnaskólanum og hinn fyrir

nemendur í unglingaskólanum. Keppt var um þá í fyrsta skiptið árið 1968. Þá sigraði Einar Jónatansson í flokki unglingaskólans og Kristján Jón Guðmundsson í flokki barnaskólans. Um þessa bikara var keppt árlega í fjölda ára, seinni árin kepptu stúlkur um annan bikarinn og drengir um hinn.

Árið 1972 héldu Bolvíkingar í fyrsta skiptið Vestfjarðarmót á skíðum fyrir 16 ára og yngri. Bolvíkingar skiptust á við Ísfirðinga að halda mótin. Oftast kom það í hlut Bolvíkinga að halda svigmótið og Ísfirðingar sáu um stórsvigið. Innanfélagsmót voru líka haldin, grunnskólamót sem fyrst fór fram árið 1970 og Bolungarvíkumót í svigi og stórsvigi. Mjög góð þátttaka var í öllum þessum mótum og voru þau enn í gangi árið 1982 þegar grein Hreins kom út. Keppendur voru yfirleitt milli 50 og 70 sem þykir til marks um mikinn áhuga á skíðaiþróttinni í Bolungarvík á þessum tíma. Firmakeppni fór fram í fyrsta sinn árið 1972 en þar var keppt um farandbikar. Árið 1979 var bryddað upp á þeirri nýbreytni að halda svokölluð öldungamót fyrir karla og konur. Þar var keppt í tveimur aldurshópum 25–39 ára og 40 ára og eldri. Þessi mót voru mjög ánægjuleg og voru haldin í nokkur ár.

Bolvíkingar tóku líka þátt í mótum þar sem keppendur voru viðs vegar af landinu. Árið 1972 var Bolvíkingum boðin þátttaka í skíðamóti suður í Reykjavík. Mót þetta var nefnt Stefánsmót og fóru 13 Bolvíkingar þangað í hópi með 20 Ísfirðingum. Fararstjórar voru Guðmundur Halldórsson fyrir Bolvíkinga og Bergþóra Annasdóttir fyrir Ísfirðinga. Það kom á daginn að undirbúningur og framkvæmd móts þessa var öll í molum og Bolvíkingum því mikil vonbrigði. Þetta varð þó til þess að sú hugmynd vaknaði að Bolvíkingar skyldu gera tilraun til að sýna fram á hvernig halda mætti mót sem þetta með sómasamlegum hætti. Veturinn 1973 var tekin ákvörðun um að halda mótið þá um páskaeytið.

Forsvarsmenn voru nafnarnir Guðmundur Halldórsson og Guðmundur Agnarsson formaður vetraíþróttanefndar. Til mótsins var boðið börnum frá Akureyri, Ólafsfirði, Siglufirði, Húsavík, Dalvík, Reykjavík og Ísafirði. Þátttaka var mjög góð eða 57 keppendur. Mótið var haldið í Djúpadal í blíðskaparveðri og tókst svo vel að lengi var í minnum haft. Allir lögðust á eitt um að gera hlutina vel þrátt fyrir erfiðar aðstæður að mörgu leyti. Til dæmis var vegurinn fram eftir ófær vegna mikillar sólbráðar. Þá komu allir jeppaeigendur á staðnum á vettvang og óku keppendum svo langt sem komist varð. Þar tóku snjósleðaeigendur við og drógu þá á keppnisstað. Aðkomufólkið gisti í heimahúsum og haldnar voru kvöldvökur í skólanum. Margir þekktir skíðamenn bæði fyrr og nú voru meðal þátttakenda. Má þar nefna Steinunni Sæmundsdóttur, Ásu Hrönn Sæmundsdóttur úr Reykjavík, Björn Olgeirsson frá Húsavík, Kristín Sigurðsson frá Reykjavík, Ísfirðingana Guðmund Jóhannsson og Valdimar Birgisson og heimamanninn Benedikt Einarsson. Það má með nokkru sanni segja að mót þetta hafi verið fyrirrennari Andrésar Andarleikanna sem árlega hafa verið haldnir á Akureyri frá árinu 1975 fyrir börn. Bolvíkingar hafa mætt þar til leiks með frábærum árangri.

Bolvískir skíðamenn hafa tekið þátt í mörgum bikarmótum Skíða-sambands Íslands og unglingalandsmótum allar götur frá árinu 1972. Það ár var unglingalandsmótið á Akureyri og þangað fóru þeir Bjarni Sólbergsson og Kristján Sævarsson undir fararstjórn Guðmundar Agnarssonar. Þetta var fyrsta þátttaka UMFB á landsmóti á skíðum. Á landsmót fullorðinna mættu Bolvíkingar fyrst til leiks árið 1981 er Benedikt Einarsson og Friðgeir Halldórsson voru meðal þátttakenda. Bolvíkingar eignuðust sinn fyrsta bikarmeistara árið 1981 þegar Friðgeir Halldórsson varð

bikarmeistari í unglingaflokki. Í framhaldi af þeim árangri var Friðgeiri boðið að stunda æfingar með íslenska landsliðinu.

Árið 1971 varð UMFB aðili að Skiðaráði Ísafjarðar en hinn 19. desember það ár var formlega gengið frá því fyrirkomulagi.

Árið 1969 urðu tímamót í sögu skiðaiþróttarinnar í Bolungarvík þegar umræður um kaup á togbraut komust í gang. Fréttir bárust að Skiðasamband Íslands væri að flytja inn nokkrar togbrautir af Borer-Star gerð. Ein slík átti að koma á Ísafjörð. Af einhverjum ástæðum hættu Ísfirðingar við og gafst UMFB kostur á að koma í þeirra stað. Á stjórnarfund 3. maí 1969 var ákveðið að ráðast í kaupin. Þá var einnig samþykkt að lýsa upp brekkuna í Traðarhvammi þar sem þess var vænst að togbrautin kæmi að miklum notum á kvöldin.

Haustið 1969 hófust framkvæmdir við lýsinguna. Það verk var unnið í sjálfboðavinnu eins og nánast öll vinna við uppbyggingu skiðaðstöðunnar til þessa dags. Það dróst að togbrautin kæmi þar til síðla árs 1971. Hún var opnuð opinberlega fyrir allan almenning sunnudaginn 7. febrúar 1972. Aðsókn var mjög góð og vonir manna um að lýsingin kæmi í góðar þarfir rættust.

Fljótlega kom í ljós að til þess að aðstaðan á skiðasvæðinu yrði viðunandi þyrfti að koma upp einhverju afdrepi fyrir skiðafólkið. Einnig var þörf á geymslu fyrir ýmsa hluti sem tilheyra skiðaiðkun. Ráðist var í að koma gömlu óíbúðarhæfu húsi fram í Traðarhvammi. Hús þetta stóð áður niðri á Mölum og var gefið skiðamönnum.

Veturinn 1975 kom Guðmundur Halldórsson með þá hugmynd að ráðist yrði í kaup á alvöru skiðalyftu. Guðmundur gerði ráð fyrir 450 m langri lyftu, staðsettri í Traðarhvammi. Þetta þóttu skiðamönnum stórkostlegar ráðagerðir. Guðmundur lét ekki sitja við orðin tóm og með sinni alkunnu ræðusnilld tókst honum smátt og smátt að fá menn á sitt band. Hjólin tóku að snúast og að lokum var staðnæmst við lyftu af Doppelmayer gerð sem Þ. Jónsson

■ **Gamla toglyftan.**
Ljósmynd: Steinunn Annasdóttir

og Co. hafði umboð fyrir. Áætlaður kostnaður var 6–7 milljónir gkr. Að sjálfsögðu var ekki einfalt að útvega penginga en eftir ýmsar kannanir í þeim efnum kom í ljós að hægt væri að ráða fram úr þeim vandamálum ef allir legðust á eitt.

Föstudaginn 30. apríl 1976 var boðaður fundur hjá UMFB. Formaður vetraríþróttanefndar, Guðmundur Agnarsson, hafði framsögu um lyftumálin. Á fundinum fóru fram miklar umræður sérstaklega um staðarval. Þá var einnig formlega samþykkt að ráðast í þessa framkvæmd.

Þegar hér var komið sögu tók að reyna á hvort áformin stæðust í raun. Umboðsmaðurinn bauð erlent lán frá framleiðandanum í austurrískum schillingum. Bolvíkingar vildu helst ekki þurfa að taka slíkt lán vegna gengistryggingarinnar. Leitað var á náðir Sparisjóðs Bolungarvíkur og eftir nokkrar viðræður var ákveðið að þar fengjust 3 milljónir gamalla króna. Sparisjóðsstjórnin, Sólberg Jónsson, reyndist þá sem endranær ómetanlegur. Bæjar-sjóður Bolungarvíkur gekkst í

■ **Landhelgisgæslunnar var fengin til að flytja steypuna í undirstöðurnar á sinn stað. Á myndinni sést einnig hvernig „peningalykt“ liggur yfir víkinni.**
Ljósmynd: Kristinn H. Gunnarsson

■ **Slakað á milli ferða.**
Ljósmynd: Steinunn Annasdóttir

ábyrgð fyrir láninu. Guðmundur Agnarsson hafði svo samband við Steingrím Hermannsson einn af stjórnarmönnum í Framkvæmdastofnun ríkisins og falaðist eftir 3 milljóna gkr. láni úr byggðasjóði til þessa verkefnis. Guðmundur Halldórsson tók framhald málsins að sér. Guðmundur fór á fund Sverris Hermannssonar í framkvæmdastofnun og er það haft fyrir satt að þetta hafi verið í fyrsta skipti sem Sverri tókst ekki að afgreiða nema einn mann eftir hádegi fram til lokunar. Svo fór að Guðmundur fékk lánið og tók Sparisjóður Bolungarvíkur á sig bakábyrgð.

Sumarið 1976 kom á vegum Doppelmayer, Austurríkismaðurinn Kurt Vogelmann og kynnti sér allar aðstæður. Likaði honum þær allvel en gat þess þó að hluti brekkunnar væri í brattari lagi. Hann gaf síðan grænt ljós fyrir framkvæmdinni. Þessu næst var mælt út fyrir möstrunum og tók sá valinkunni smiður Kristinn Gunnarsson að sér að stilla upp undirstöðunum undir möstrin. Sólberg Jónsson tók að sér að fá þyrlu Landhelgisgæslunnar til

að flytja steypuna í undirstöðurnar á sinn stað.

Í janúarmánuði 1977 kom maður frá Doppelmayr verksmiðjunum Gerald Wallant og sá um uppsetningu lyftunnar. Dáðist hann mjög að þeim dugnaði og samheldni sem hann varð var við hjá Bolvíkingum í því stórmáli sem þetta var í jafn litlu byggðarlagi.

Um mánaðamótin janúar-febrúar 1977 var lyftan síðan opnuð við hátíðlega athöfn. Séra Gunnar Björnsson hélt vígsluathöfn og Guðmundur B. Jónsson flutti ávarp frá bæjarstjórn Bolungarvíkur.

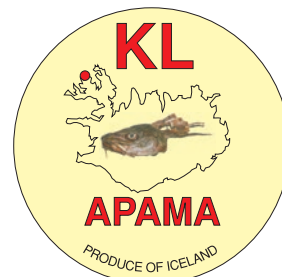
Formaður UMFB, Benedikt Kristjánsson, tók einnig til máls og bauð síðan Guðmundi Halldórssyni að fara fyrstu ferðina upp með lyftunni.

Til þess að þetta stórvirki sem í fyrstu virtist fjarlægur draumur kæmist í framkvæmd lagði stór hópur manna á sig gífurlega mikla sjálfboðavinnu án minnsta endurgjalds. Sumir lögðu til atvinnutæki sín endurgjaldslaust og má þarna nefna Svein Jónsson sem lánaði bæði jarðýtu og vörubíl. Næstu ár á eftir unnu skíðaáhugamenn að viðhaldi mannvirkjanna og sáu um rekstur þeirra. Snjógirðingar voru reistar til þess að reyna að stöðva þar meiri

snjó en snjóleysi kom í veg fyrir að lyftan væri notuð eins og vænst var.

Mikið sjálfboðaliðastarf var unnið af skíðaáhugamönnum en að endingu var brugðið á það ráð að leita til bæjarstjórnar Bolungarvíkur varðandi rekstur svæðisins. Málaleitan UMFB var vel tekið af bæjarstjórnarmönnum eins og þeirra var von og vísa og sveitarfélagið rak lyftuna frá árinu 1981. Í lok greinar þakkar Hreinn öllum þeim einstaklingum sem lögðu hönd á plóg með framlögum sínum í formi sjálfboðavinnu eða peningaframlaga.

Óskum Skíðafélagi Ísfirðinga til hamingju með árin 90

Skíðaiðkun í Hnífsdal

Sigríður Ólöf Kristjánsdóttir

Þegar Sigga Lára hafði samband við mig og spurði hvort ég gæti sett eitthvað á blað um skíðalyftuna í Hnífsdal var ég nógu vitlaus til að segja já við því. Ég man nefnilega vel eftir því hversu stolt ég var af því að geta farið á skíði í Hnífsdal þegar lyftan var sett upp þó seint teljist ég til skíðagarpa hvorki þá eða nú.

Ég fann síðan út að ekki er mikið til af efni um aðdraganda, rekstur og endalok lyftunnar góðu sem sett var upp í Búðargili í Hnífsdal. Í frétt í Vestfirski fréttablaðinu frá árinu 1978 kemur fram að lyftan hafi verið vígð á páskadag það sama ár. Ég man eftir því að íþróttafélagið Reynir átti og rak lyftuna og hafði samband við nokkra sem ég mundi að höfðu verið í fararbroddi við uppsetningu á lyftunni. Ég leitaði líka inn á síður á samfélagsmiðlum sem tengdust Hnífsdal. Margir brugðust við og komu mjög skemmtilegar frásagnir af skíðaiðkun í Hnífsdal. Þessi grein er unnin upp úr þessum frásögnum og ýmsu fletti inni á Tímarit.is. Vera má að farið sé frjálsglega með staðreyndir á einhverjum köflum en ég tel að það komi ekki að sök.

Forsvarsmenn íþróttafélagsins Reynis í Hnífsdal höfðu frumkvæði að því að safna fyrir lyftunni. Formaður félagsins á þessum tíma var Jónas Helgason og varaformaður Rúnar Héðinsson. Að sögn Rúnars var búið að tala um að fá lyftu í Búðargil í nokkur ár áður en ákveðið var að slá til. Lyftan var keypt frá Sviss og fengust styrkir frá Miðfelli, Mjölvinnslnunni og Hraðfrystihúsinu og var Jóakim Pálsson heitinn í broddi fylkingar við að útvega fjármagn til lyftukaupanna. Ástæða þess að farið var í kaup á lyftu var fjarlægðin frá Seljalandsdal.

Aðrir sem ég hef rætt við og komu með einum eða öðrum hætti að verkefninu voru Þorgeir Jónsson (Brói), Friðbjörn Óskarsson, Kristinn Héðinsson og Tómas Tómasson. Fleiri mætti eflaust nefna til sögunnar.

Nokkur skíðaáhugi var í Hnífsdal og var hann líklega ekki síst tilkominn vegna Kristins Benediktssonar skíðakappa sem keppti á þremur Ólympíuleikum fyrir Íslands hönd.

Kristinn var uppalinn í Hnífsdal og keppti lengi vel fyrir Reyni í Hnífsdal.

Páll Halldór Halldórsson sagði mjög skemmtilega frá því hvernig notkun lyftunnar var háttað og af þeim frásögnum er næsta ljóst að hún uppfyllti líklega ekki öryggiskröfur dagsins í dag. Páll sagði svo frá:

„Fyrst um sinn þurfti maður alltaf að banka hjá Tomma (Tómas Tómasson) eða Bróa (Þorgeir Jónsson) til að fá þá til að opna og setja í gang. Takk strákar! Seinna máttum við opna sjálf, ef við lofuðum að einhver okkar yngri væru í skúrnum til að vera til taks ef eitthvað kæmi uppá og gætum slökkt á lyftunni með neyðar-rofanum sem var bæði inni í skúrnum og utan á. Allir gátu ýtt á neyðar-rofann og hann var mjög sýnilegur“.

Í lýsingum Páls af notkun lyftunnar kemur fram að lyftan var þannig gerð að vir var strengdur milli tveggja hjóla. Á vírnum voru höldur með jöfnu millibili sem notendur héldu sér í á leið upp. Páll segir jafnframt:

„Það var alltaf erfitt að vera einn í lyftunni á leiðinni upp, vírin var þannig strekkur að í miðri brekkunni var nánast vonlaust að hanga á vírnum, því hann fór 2–3 metra fyrir ofan lautina miðja leið upp. Best var ef það var röð af fólki að fara í lyftuna og allar höldurnar notaðar á leiðinni upp. Skiptast á einn stór og einn lítill, þá komst maður alla leið upp að efra hjóli“.

Af lýsingum Páls að dæma var ýmislegt brasað í tengslum við lyftuna og næsta víst að öryggiskröfur dagsins í dag voru ekki að öllu leyti uppfylltar í Búðargilinu fyrir 30–40 árum síðan. Páll sagði meðal annars „alltaf

■ Skíðalyftan í Búðargili.

þurfti einhver ábyrgur að fara upp fyrstu ferð, laga til snjó við hjólið uppi og stilla af neyðarhliðið sem tók rafmagn af ef einhver slysaðist til að fara of hátt. Svo gerðist það oft að sláin á vírnum rakst í þetta neyðarstopp, þá var byrjað að öskra og kalla á þann sem var efstur í brekkunni til að fá viðkomandi til að fara að hliðinu og setja það í réttar skorður. Annars þurfti einhver að labba alla leiðina upp“. Helgi Hjartarson, sem er nokkuð yngri en Páll og náði líklega í síðustu ár skíðalyftunnar bætti við þetta og sagði „Þetta var mjög frjálsglegt síðustu árin sem lyftan var í notkun. Það var settur straumur á lyftuna þegar það var kominn snjór og svo sáum við púkarnir bara um þetta sjálfir. Settum í gang og græjuðum það sem þurfti. Þurftum stundum að fara alla leið upp til að moka frá hjólinu uppi þegar það var komið á kaf í snjó“.

Að sögn Páls voru til stangir til að búa til keppnisbraut og þar var keppt um Ásgeirsbikarinn sem fjallað verður um síðar í þessum pistli. Ofurhuginn Páll Halldór lýsti vel hvernig skíðaiðkunin í Búðargili var eflaust í hugum einhverra sem þarna stunduðu skíði þegar hann sagði: „Bestu stundirnar mínar þarna voru brunferðir beint niður og helst labba alveg uppí gilið til að ná meiri ferð. Ekki var verra ef Helga Halldórs og Inga Maja voru með í för, þá var sko gaman. Takk stelpur fyrir endalausa skemmtilega tíma á skíðum“.

Búðargil er eins og margir vita þekkt snjóflóðasvæði og úr því kom mannskætt flóð í febrúar 1910. Á meðan á starfstíma lyftunnar stóð voru ýmsar leiðir reyndar til að tryggja að ekki félli flóð á skíðamenn. Ingibjörg María Guðmundsdóttir sagði meðal annars í sínu innleggi á facebook þráðinn góða: „Ég man að ég var oft send að spyrja pabba (Guðmund Ingólfsson) hvort ekki væri óhætt að fara á skíði. Stundum biðum við á meðan pabbi fór með byssu á öxl til að meta aðstæður,

skaut þá ef það var mikill snjór og „hreinsaði“ fyrir okkur svo við kæmumst á skíði“.

Skíðalyftan í Búðargili var líklega starfrækt fram til ársins 1992 eða þar um bil. Samkvæmt heimildum mínum féll snjóflóð á lyftuna, tók lyftuskúrin og skemmdi lyftuna. Stjórn Reykis í Hnífsdal ákvað þá í samráði við Jóakim Pálsson framkvæmdastjóra og eiganda Miðfells í Hnífsdal að lyftan skildi gefin á skíðasvæði Ísafjarðar á Seljalandsdal. Lyftan var flutt þangað, gerð upp af Hafsteini Ingólfssyni og sett upp við Harðarskála samkvæmt samtali við Hafstein. Hún lenti síðan í snjóflóðinu sem féll á Seljalandsdal og í Tunguskóg árið 1994 og eyðilagðist lyftan þar með endanlega.

Frásagnir eru um skíðaiðkun í Hnífsdal bæði fyrir og eftir starfsemi lyftunnar góðu. Þrír skíðatengdir viðburðir, Landskeppni á skíðum, Ásgeirsmótið og pönnukökugangan voru nefndir á meðan á skrifum þessarar greinar stóð og tel ég mikilvægt að gera þeim skil hér.

Landskeppni á skíðum

Ég fékk senda skemmtilega mynd sem líklega er tekin í tengslum við Landsgöngu á skíðum árið 1957. Við eftirgrennslna komst ég að því að í febrúar árið 1957 urðu snjóalög svo mikil víða um land að ekki var hægt að komast um nema á skíðum og snjóbilum. Í Íþróttablaðinu 4. tbl. 1957 er sagt frá því að þá hafi gefist tækifæri til að sýna landsmönnum að fáar íþróttir ættu betur við hér á landi en skíða-íþróttin og samþykkti stjórn Skíðasambands Íslands að efna til fjöldagöngu á skíðum og skyldi vegalengdin vera 4 km sem gengnir væru í einni lotu. Keppnin var frá 3. mars til 30. apríl og framkvæmd í 30 bæjar- og sveitarfélögum. Eyrarhreppur komst þarna á blað og var í 26. sæti með 44% þátttöku íbúa sinna en Norðfjarðarhreppur sigraði í flokki sveita með þátttöku 70% íbúa. Þess má geta að Ísafjörður var í 6. sæti í flokki kaupstaða í Landskeppninni.

Ásgeirsmótið

Ásgeirsmótið var haldið í Hnífsdal í nokkuð mörg ár til minningar um

Ásgeir Kristján Karlsson sem forst í hörmulegu sjóslysi ásamt fimm öðrum mönnum frá Hnífsdal þegar Svanur RE88 fórst 22. desember árið 1966. Verðlaunabikarinn til hægri á myndinni var gefinn af Jens Hjörleifssyni og var samkvæmt frásögnum keppt um þann bikar í 10 ár. Nöfn vinningshafa voru rituð á silfurplötu og bætt á bikarinn sem nú er varðveittur af Karli Ásgeirssyni ásamt nýrri bikarinn sem keppt var um eftir að mótið var endurvakið upp úr árinu 2000. Greinilegt er af frásögnum að mikil spennan var fyrir Ásgeirsmótinu í Hnífsdal og mikill heiður að fá nafn sitt á bikarinn.

■ Ásgeirsbikarar fyrri og síðari.
Ljósmynd: Karl Ásgeirsson.

Pönnukökugangan

Upp úr árinu 1987 hafði hópur kvenna sem nefndu sig Vetrarvini og störfuðu undir forystu Ólafar Helgadóttur frumkvæði að því að fara í svokallaðar pönnukökugöngur í Hnífsdal. Gangan var yfirleitt farin frá Hreggnasa að bæjarhólnum í Fremri-Hnífsdal þar sem þátttakendur fengu hressingu, harmonikkuspil og skemmtun þeim að kostnaðarlausu. Af myndum má ráða að mikið fjör var í þessum göngum sem voru hinir skemmtilegustu viðburðir og allt að 140 manns tóku þátt. Þessar göngur voru árviss viðburður í Hnífsdal um margra ára skeið.

Óskum Skíðafélagi Ísfirðinga til hamingju með árin 90

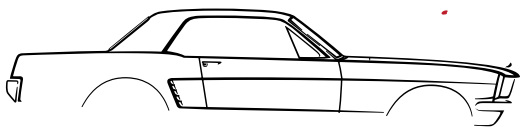

**Vélsmiðjan-
Mjólnir ehf.**
S. 456 7478

Sindragötu 12b, 400 Ísafirði • Sími 456 3321

BÍLASMIÐJA SGB

- góður dráttur!

- DRÁTTARÞJÓNUSTA

- RÉTTINGAR

- MÁLNING

- NÝSMÍÐI

- DEKKJASKIPTI

bilasmidja@gmail.com - S: 8473413

Seljalandsvegi 86, 400 Ísafirði

Rafþjónusta við allra hæfi

RAFSKAUT ehf

Láttu fagfólk um vinnuna
Þekking, gæði og þjónusta

456 4742 rafskaut.is rafskaut@rafskaut.is

**DOKKAN
BRUGGHÚS**

Gleðilega skíðaviku

Velkomin til okkar að Sindragötu 14, Ísafirði
Dokkan brugghús og veitingastaður

f dokkanbrugghus i dokkanbrugghus #dokkanbrugghus

Með páskakveðju
frá Hamraborg

HAMRABORG
Sími 456-3166

Með einkaflugvél í fyrstu Strandagönguna

Gylfi Ólafsson

Fyrsta Strandagangan var haldin sunnudaginn 26. mars 1995 á Hólmavík. Unnið hafði verið að undirbúningi allan veturinn og mikil vakning í skíðalífi Strandamanna um þetta leyti. Veturinn hafði verið talsvert mikill snjóavetur eins og alræmt var með þessi ár um miðjan áratuginn. Í aðdraganda göngunnar höfðu Óskar Kárason og Dröstur Jóhannesson, trésmiðir og skíðakappar, farið í tíu daga ferð til Hólmavíkur þar sem heimamönnum voru kennd grunnatriði íþróttarinnar. Þá smíðuðu þeir úr rafmagnsstaurum útbúnað til að draga á eftir snjóbjól og svo var spor hengt aftan í það. Þessi snjóbjól er sennilega sá sem björgunarsveit Ísafjarðar er með í skúrnum sínum og er að endursmíða frá grunni þessa mánuðina.

Fyrst var ráðgert að ganga á laugardeginum 25. mars en þá skall á suðvestan vindur með miklum skafrenningi og var göngunni því frestað um einn dag. Norðanvindur var á sunnudeginum og einhver skafrenningur en annars hið skaplegasta veður.

Prettán þátttakendur fóru frá Ísafirði í gönguna, þar á meðal ég. Steingrímsfjarðarheiðin var lokuð eftir fannfergi dagsins áður og því varð það úr að panta flug með 19 manna Twin Otter-vél Flugfélagsins Ernis, sem þá var með höfuðstöðvar á Ísafirði. Flugið tók auðvitað skemmri tíma en akstur, og því vorum við komin tímanlega til Hólmavíkur. Við fengum inni á verkstæði Orkubúsins þar í bæ, og eigum við sérstaklega góða minningu af kaffivél sem bauð upp á dísætt kakó eftir pöntun, en slíkan grip höfðum við aldrei áður séð.

Gengið var í þremur vegalengdum; 20, 10 og 5 km, en öllum var startað frá sama stað fyrir ofan flugstöðina á Hólmavík, gengið um Kálfanesflóa og endað við Félagsheimili Hólmavíkur þar sem keppendur gátu skolað af sér svitann áður en gengið var til kaffiveislu. Þátttakendur voru samtals 71 á aldrinum 7 til 63 ára.

Flugvélin beið á flugvellinum. Að göngu og kaffi loknu var stigið aftur upp í flugvél heim á leið. Vestfjarðagöng opnuðu 1996 og var pósthúsið með flugi innan Vestfjarða hætt í tengslum við það. Flugfélagið Erni hætti fljótlega störfum á Ísafirði í þáverandi mynd. Strandagangan hefur hinsvegar verið haldin árlega æ síðan og mikill blómi í skíðagöngustarfi Strandamanna upp frá þessu.

Skriflegar heimildir:

Vignir Örn Pálsson: Strandagangan. Skinfaxi, maí 1995. Bæjarins besta 29. mars 1995.

■ Frá startinu. Ljósmynd: Guðmundur Ágústsson.

■ Drettán þátttakendur frá Ísafirði í flugstöðinni á Hólmavík. Snjóskafllinn fyrir utan gluggann vekur athygli. Efri röð frá vinstri: Konráð Eggertsson, Dröstur Jóhannesson, Elías Sveinsson, Kristján Rafn Guðmundsson, Sigurður Gunnarsson, Óli M. Lúðvíksson, Halldór Margeirsson. Fremri röð frá vinstri: Óskar Kárason, Einar Jóhannes Finnbogason, Greipur Gíslason, Gylfi Ólafsson, Eyrún Ingólfsdóttir og Katrín Árnadóttir. Ljósmynd: Guðmundur Ágústsson.

Harla tvísýn keppni, þar sem menn tóku á öllu sem þeir áttu.

■ Leiða má líkum að því að til hægri sé greinarhöfundur, en samkvæmt úrslitum sem birtust í Bæjarins Besta sigraði ég Staðdælinginn Sigvalda Magnússon í 5 km göngunni með einni sekúndu. Á þessum árum var til siðs að beygja sig djúpt og hafa arma beina í ýtingum.

STEYPUSTÖÐ ÍSAFJARÐAR

Jarðvinnuverktakar
Steypustöð

Hellusala – Steypusala
Malarvinnsla og sala

419 2900 | steypisa.is | steypisa@steypisa.is

BÓKASAFN **LIBRARY** SKJALASAFN **ARCHIVES**
LIÓSMYNDASAFN **PHOTO ARCHIVE**
LISTASAFN **ART EXHIBITION**

GPS: 66° 4,577'N, 23° 7,583'W

SAFNAHÚSIÐ EYRARTÚNI

OPIÐ
OPEN

VIRKA DAGA KL. 12.00 - 18.00
LAUGARDAGA KL. 13.00 - 16.00
MONDAY - FRIDAY 12.00 - 18.00
SATURDAY 13.00 - 16.00

ÍSAFJÖRÐUR CULTURE HOUSE

Bókasafnið Ísafirði
Safnahúsið Ísafirði

Sími (Tel): 450 8220 • www.safnis.is

SUNDLAUG BOLUNGARVÍKUR

OPNUNARTÍMAR

Skírdagur	10-18
Föstudagurinn langi	10-18
Laugardagur	10-18
Páskadagur	10-18
Annar í páskum	10-18

BOLUNGARVÍK

SJÓTÆKNI

FAGMENNSKA Í FYRIRRÚMI

www.sjotaekni.is

Gluggað í eldri Skíðablöð

Gylfi Ólafsson

Skíðablaðið kemur nú út aftur eftir þriggja ára hlé. Takturinn týndist í kórónaveirufaraldrinum 2020 og kom því síðast út blað árið 2019.

Saga Skíðablaðsins er þó löng. Tvö tölublöð komu út 1948 og 1949 en þá lagðist útgáfan af. Árið 1973 kom út blað sem hét Ferski, og var nafnið stytting á útgefanda blaðsins, Ferðasjóði skíðamanna, en blaðið var gefið út sem fjárflokkur. Blaðið kom undir því nafni, eða nafninu *Auglýsinga- og kynningablað skíðamanna*, meira og minna árlega frá árinu 1973 til ársins 1998. Framan af var blaðið nær eingöngu auglýsingar, sem í sjálfa sér er fróðlegt að skoða nú hálfri öld seinna, en smám saman jókst ritmálið.

Yfirleitt hefur verið gefið út eitt blað á ári, en ekki algild regla um hvenær. Lengi var það í desember og þá til þess að bæði slá taktinn fyrir komandi tímabil en einnig til að selja jólaauglýsingar í blaðið. Í seinni tíð hefur útgáfunni verið stillt upp í tengslum við Skíðaviku. Efnið er fjölbreytt; skoðanapostlar um stöðu skíðaþróttarinnar, fréttir, sögulegar samantektir, viðtöl, ferðasögur, þjálfaraviðtöl og myndapættir.

Öll blöðin komin á netið

Öll þessi blöð sem ég hef komið höndum á hef ég skannað með farsíma. Þau eru þó glettilega auðlæsileg, einkum á tölvuskjá, þó ekki séu greinarnar eða ljósmyndirnar til endurbirtingar af því formi. Ég hef bæði fundið blöðin í einkasafninu að Garðshorni, fengið nokkur í upprunalegum pdf-skjölum og afganginn fundið á Íslandssafni Landsbókasafns. Mögulegt er að fleiri blöð hafi verið gefin út en upplýsingar um það eru þá vel þegnar.

Blöðin, 44 að tölu, hafa nú verið gerð

aðgengileg á vef Skíðafélags Ísfirðinga, snjor.is. Þau eru undir SFÍ→Útgefið, að minnsta kosti eins og vefurinn er settur upp nú.

Úr því að eldri blöð eru nú aðgengileg er ekki endilega tilefni til að endurtaka efni sem þar hefur birst, en þeim mun meiri ástæða til að benda á margt það sem áður hefur verið skrifað.

1949: Um Skíðagönguhorn Vestfjarða

Í Skíðablaðinu 1949 er umfjöllun um Skíðagönguhorn Vestfjarða. Fyrsta opinbera keppnin í skíðagöngu á Vestfjörðum fór fram annan páskadag árið 1933 og var þá keppt um verðlaunagrip sem Guðmundur frá Mosdal (1886–1956), listamaður, kennari og félagsmálaforkölfur gaf. Horninu var ætlað að vera farandgripur sem aldrei skuli vinnast til eignar, gefinn til verðlauna í tvíkeppni í 10 km. göngu og stökki. Fyrstu sex árin sem keppt var um hornið var stökkinu að vísu sleppt „vegna þess að séð þótti, að þátttaka yrði mjög lítil vegna vankunnáttu manna í stökki“, en síðast spurðist til Skíðagönguhornsins 1939 þegar keppni um það var felld inn í keppni á Skíðamóti Vestfjarða. Síðan hefur ekkert til hornsins spurst.

Auglýsinga- og kynningarblað skíðamanna 1975: Góðborgurum stillt upp við vegg

Stóra málið í hugum skíðamanna á áttunda áratugnum var að fá snjótroðara í bæinn. Í blaðinu er útlistun Hafsteins Sigurðssonar á kostnaði og fyrirkomulagi innkaupanna, en þau voru þó ekki alveg að fullu fjármögnuð. Það skýrir forsíðuefni blaðsins, þar sem myndir sjö góðborgara eru birtar með svörum við tveimur spurningum, hvort þau hefðu áhuga á að snjótroðari yrði keyptur í bæinn og hvort þau myndu

láta fé af hendi rakna ef ráðist yrði í almenna fjársöfnun. Það kemur ekki á óvart að allir aðspurðir svöruðu báðum spurningum játandi.

Ferski 1990: Harðarskálinn í máli og myndum

Í Ferski 1990 er ítarleg umfjöllun Högna Þórðarsonar um sögu, færslu, niðurlægjartímabil og endurbýggingu Harðarskála sem eyðilagðist svo í snjóflóðinu 1994.

2004: Afmælisblað með sagnfræðilegum blæ

Skíðablaðið 2004 var sérstaklega veglegt og efnismikið. Er þar sérstaklega að geta greinar Jóns Páls Halldórssonar um 40 fyrstu ár Skíðafélags Ísafjarðar, frásögn Sigurðar Péturssonar af skíðalyftuframkvæmdum auk ítarlegra viðtala við Jakob Einar Jakobsson, Markús Þór Björnsson og hjónin Kristínu Gísladóttur og Árna Traustason sem eiga fjögur börn, þar af þrjú sem urðu afreksfólk í skíðagöngu.

2014: Langt viðtal við Þröst Jó og yfirlit yfir mannvirki

Í blaðinu 2014 voru fjölmörg viðtöl, til dæmis við Þröst Jóhannesson um ævi og skíðaiðkun, Sigurveigu Gunnarsdóttur um Ólympíuleikana 1994, Nanný Örne Guðmundsdóttur og Elínu Mörtu Eiríksdóttur um fjallaskíðaiðkun. Sigríður Lára Gunnlaugsdóttir skrifaði einnig heildaryfirlit yfir öll skíðamannvirki á Ísafirði.

2019: Skíðakrossgáta

Í Skíðablaðinu 2019 var talsvert af þjálfara- og iðkendaviðtölum, auk söguyfirlits Andreu Harðardóttur um skíðaferðir til Ísafjarðar á Gullfossi í kringum 1970 þegar 250 manns komu frá Reykjavík til að taka þátt í skíðavíkinni á Ísafirði. Þegar lestri er lokið er hægt að spreyta sig á skíðakrossgátu.

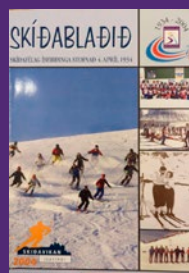
1949

1975

1990

2004

2014

2019

Tilbúin í fjallið?

**Aldrei fór ég suður x
66°Norður tónleikar**

30. mars kl. 15:00

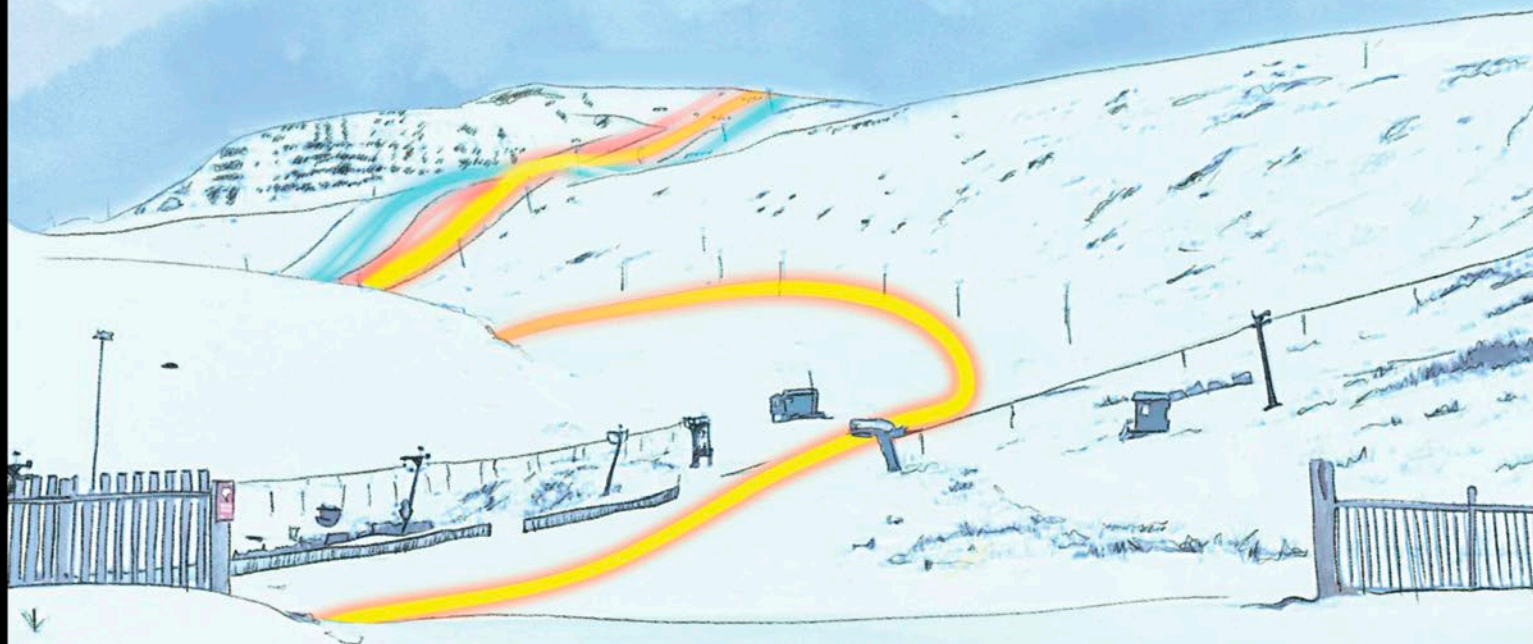
Djúpið verslun, Pollgötu 4, Ísafirði

Hlökkum til að sjá ykkur!

Verslaðu á 66north.is
Fylgdu okkur á [@66north](https://twitter.com/66north)

*Snerpa óskar Skíðafélaginu
tíl hamingju með 90 árin*

 snerpa

*Vertu fyrstur í mark með
netþjónustu í heimabyggð!*

Heimilispakinn 9.990. -

Mættu því óvænta

Lífið bara gerist. Við reynum að hafa stjórn á því og stýra ferðinni en svo bara gerist það.

Sem betur fer höfum við frá upphafi búið okkur undir það sem þú býst ekki við. Við erum hér til að hjálpa, þannig að þú getir haldið áfram að lifa lífinu, áhyggjulaus. Vonandi gerist ekkert, en ef eitthvað kemur upp á erum við til staðar — tilbúin að mæta því með þér.

Mættu því óvænta með VÍS

